

KONTAKA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 352 - Σάββατο, 30 Οκτώβρη 2004

0.80 ΕΥΡΩ

Εφιαλτικές διαστάσεις παίρνει η ανεργία
Σαρώνει το εργατικό εισόδημα η ακρίβεια

Η ελπίδα
βρίσκεται
αλλού

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

30/10/1904: Πρώτο κόμικ σε εφημερίδα **30/10/1947:** Υπογραφή συμφωνίας GATT **30/10/1944:** Απελευθέρωση Θεσ/νίκης από τη γερμανική κατοχή **30/10/1908:** Τα πρώτα ηλεκτρικά τραφ αρχίζουν δρομολόγια στην οδό Αχαρνών **30/10/1930:** Ελευθέριος Βενιζέλος και Μουσταφά Κεμάλ (πρόεδρος Τουρκίας) υπογράφουν σύμφωνο φιλίας στην Άγκυρα **30/10/1990:** Ολοκλήρωση σήραγγας Μάργχης από Αγγλία-Γαλλία **31/10:** Παγκόσμια Ημέρα Αποταμίευσης **31/10/1517:** Διοκήρυξη Λούθηρου ("95 θέσεις") **31/10/1993:** Θάνατος Φεντερίκο Φελίνι **31/10/1984:** Δολοφονία Ιντριζά Γκάντι **31/10/1992:** Η καθολική εκκλησία παραδέχεται με 359 χρόνια καθυστέρηση ότι η γη κινείται **1/11/1965:** Θάνατος Νίκου Εγγονόπουλου **1/11/1960:** Θάνατος συνθέτη Δημήτρη Μητρόπουλου **1/11/1936:** Ο Μουσολίνι προσπαθεί να περιγράψει αυτό που ενώνει Ρώμη και Βερολίνο και καθιερώνεται η λέξη "άξονας" **1/11/1922:** Αρχή της "δίκης των έξι" **1/11/1986:** Η εταιρία Sandoz δηλητηριάζει με απόβλητά της τον Ρήγο **1/11/1903:** Η παράσταση "Ορεστεία" στο βασιλικό θέατρο Αθηνών γίνεται αφορμή για αιματηρά επεισόδια ("Ορεστειακά") **1/11/1967:** Πρώτο τεύχος του Rolling Stone από τον Jahn Wenner **1/11/1939:** Ενα κουνέλι είναι το πρώτο ζώο που συλλαμβάνεται με τεχνητή γονιμοποίηση **1/11/1941:** Θάνατος Παντελή Χορού **1/11/1972:** Θάνατος Εζρα Πάσουντ (87 χρ.) **2/11/1920:** Πρώτη ραδιοφωνική εκπομπή (ΗΠΑ) **2/11/1917:** Φουντώνει η επανάσταση στην Μόσχα **2/11/1982:** Εφαρμόζεται για πρώτη φορά ο δακτυλίος στην Αθήνα **2/11/1789:** Η γολλική επανάσταση εθνικοποιεί την εκκλησιαστική περιουσία **2/11/1975:** Θάνατος Πιερ Πάολο Παζολίνι **2/11/1957:** Ο Σπούτνικ-2 με τη σκυλίτσα Λάικα στο διάστημα **2/11/1950:** Θάνατος Τζόρτζ Μπέρναρ Σω **3/11/1957:** Θάνατος Βίλχελμ Ράιχ **3/11/1869:** Θάνατος Ανδρέα Κάβουρη **3/11/1968:** Η κρεδεί τον Γεωργίου Παπανδρέου εξελίσσεται σε αντιδικτορική διαδήλωση **3/11/1928:** Ο Κεμάλ Ατατούρκ καταφεγίει το αραβικό αλφάρθητο και υιοθετεί το ρωμαϊκό **3/11/1931:** Θάνατος Ανρί Ματίς **4/11/1946:** Ιδρυση UNESCO **4/11/1862:** Εφεύρεση πολυβόλου **4/11/1847:** Θάνατος Φελιξ Μέντελσον **4/11/1995:** Ο ακροδεξιός Γιγκάλ Αμίρ δολοφονεί τον πρωθυπουργό του Ισραήλ Γιτζάκ Ράμπτιν, στη διάρκεια συγκέντρωσης για την ειρήνη **5/11/1914:** Προσάρτηση Κύπρου στην Αγγλία **5/11/1977:** Θάνατος Ρενέ Γκοσινί, δημιουργού του Αστεριές **5/11/1492:** Ο Χριστόφορος Κολόμβος μαθαίνει για το καλαμπόκι από τους ιθαγενείς της Κούβας **5/11/1789:** Η Συνέλευση των Τάξεων στη Γαλλία αποφασίζει ότι όλοι οι πολίτες είναι ίσοι απέναντι στο νόμο **5/11/1821:** Ο άγγλος αρμοστής του Ιονίου (Μάιτλαντ) εκδιώκει τους έλληνες πρόσφυγες από τα Επτάνησα.

● Τί τα 'πιασε τα κανάλια και όλη μέρα τσαμπουνάνε για την ακρίβεια; ●●● Θέλουν να ξεσκηώσουν τον κόσμο; ●●● Οχι να τον ξεσκηώσουν, να τον εκτονώσουν ●●● Κάθεσαι εσύ στον καναπέ και ακούς τον δημοσιογράφο να τα χώνει ●●● Εκτονώνεσαι, παίρνεις το αίμα σου πίσω [φαντασιακά] και πας ήσυχος για ύπνο ●●● Δεν χρειάζεται να κάνεις τίποτα απολύτως ●●● Τα κάνουν όλα για σένα ο Κακαουνάκης, ο Αυτιάς και τ' άλλα καλόπαιδα ●●● Ο απόλυτος αποπροσανατολισμός ●●● Και στην ερμηνεία του φαινόμενου και στο «διά ταύτα» ●●● Φαίνεται πως η επιλογή προέδρου στις ΗΠΑ είναι καθαρά ζήτημα αισθητικής ●●● Δεν μπορεί να εξηγηθεί διαφορετικά ο έρωτας τόσων ευρωπαίων για τον Κέρι ●●● Ο Μπους υποδεικνύεται ως ένας ανόητος, άξεστος και επιδεικτικός καυμόποι ●●● Σε αντίθεση με τον φινετσάτο βοστονέζο Κέρι ●●● Πιο φινετσάτη

είναι η αντιπρόεδρος της Κομισιόν Λογιόλα ντε Παλάδιο ●●● Που εξέφρασε δημόσια τη δυσαρέσκεια της επειδή ο Κάστρο δεν της έκανε τη χάρη να πεδάνει ●●● Δεν μπορείς να πεις, έχει αιγαγή και τρόπους η κυρα-λογιόλα ●●● «Μαύρες μέρες» για τα αμερικάνικα στρατεύματα στο Ιράκ, βλέπει ο ίδιος ο Πάουελ ●●● Κάποια στιγμή, όμως, δα βελτιωθεί η κατάσταση, προσδέτει ●●● Παρηγοριά στον άρρωστο μέχρι να βγει η ψυχή του ●●● Σαν παλιός στρατιωτικός ο Πάουελ γνωρίζει πως ο χρό-

νος δουλεύει για το αντάρτικο και όχι για τους εισαρθλείς ●●● Διότι η πρωτοβουλία έχει οριστικά αλλάξει χέρια ●●● Και στον πόλεμο η πρωτοβουλία είναι τεράστια υπόθεση ●●● Οσο για την ισχύ των μετόπισθεν, ας μην το συζητάμε καλύτερα ●●● Οι Ιρακινοί είναι αποφασισμένοι να πεδάνουν για την απελευθέρωση της πατρίδας τους ●●● Ενώ οι μισθοφόροι αμερικανοί κοιτάζουν πώς να φυλάξουν τον κώλο τους ●●● Βέτο υπέρ των καπετάν-βρομιάρηδων, ήτοι των εφοπλιστών που καταστρέφουν τη δά-

λασσα, έβαλε η κυβέρνηση Καραμανλή ●●● Το ίδιο δα έκανε και η κυβέρνηση Σημίτη, η οποία προσπαθούσε να τρενάρει το δέμα στην ΕΕ ●●● Και πού βρήκε η ψωροκώστανα να τη δύναμη να βάλει βέτο; ●●● Αμα είναι για τα συμφέροντα των μεγαλοκαρχαρίων υπάρχει δύναμη ●●● Αμα είναι για τα συμφέροντα των εργατών ή των φτωχών αγροτών δεν υπάρχει ●●● Μοιράζαν λεπτά, λέει, οι Αμερικανοί και ο ΟΗΕ, για να γίνεται προπαγάνδα υπέρ του «ναι» στο δημοψήφισμα για το σχέδιο Ανά στην Κύπρο ●●● Ετσι εξηγείται το ιερό πάθος ορισμένων επαγγελματιών της προπαγάνδας σε Αδήνα και Λευκωσία ●●● Οι ίδιοι παλιότερα [πολύ παλιότερα] πρωτοστατούσαν σε πατριωτικές κορώνες ●●● Εν τη παλάμη και ούτω βοήσωμεν, που λέει και το ιερόν ευαγγέλιον ●●● Το κακό είναι ότι δεν δημοσιεύονται οι λίστες με τους σιτιζόμενους της πρεσβείας ●●● Δεν είναι όμως δύσκολο να τους «δεις» ●

◆ Αν ήμασταν μεταφυσικοί, θα μιλούσαμε για θεία δίκη. Ενας εργοστασιάρχης εβαλε τρία όγρια σκυλιά να φυλάνε το συσκευαστήριο φρούτων που λειτουργεί στη Θεσσαλονίκη. Και τα σκυλιά κατασπάραξαν το γιο του και τη φίλη του, όταν επισκέφτηκαν νύχτα το εργοστάσιο. Αναρωτιόμαστε, έχει δικαίωμα ο κάθε καπιταλιστής να βάζει ως φύλακες άγρια σκυλιά, που μπορούν να κατασπάραξουν τον οποιονδήποτε; Ακόμα και τον φτωχοδιάβολο που θα αναζητήσει «κυνηγόκαμπο» στο εργοστάσιό του;

◆ Την κατάθεση Οτζαλάν αμέσως μετά τη σύλληψη και μεταφορά του από την Κένια στην Τουρκία δημοσίευσε σε συνέχειες η τουρκική εφημερίδα «Μιλιέτ» (αναδημοσίευση στην «Ελευθεροτυπία», 26.10.04). Τί βγαίνει από την κατάθεση; Αυτό που ήταν ήδη γνωστό. Οτι το ελληνικό κράτος τον παρέδωσε εν ψυχρώ στους διώκτες του, ενώ είχε ήδη ζητήσει πολιτικό ασύλο στην ελληνική πρεσβεία στην ΗΠΑ.

◆ Καθένας με τον πόνο του κι ο Τράγκας με τον δικό του. Ιδού τι έγραψε στη φυλλόδοτο του: «Πρέπει να υπάρξει ανα-

διανομή του κέκι. Δεν είναι δυνατόν να διεκδικούν και να παίρνουν όλα τα κομμάτια οι ελάχιστες οικογένειες που αξιώνουν να κάνουν κουμάντο στον τόπο» («Χώρα», 26.10.04). Σαφής ο Γιωργάρας. Δεν μιλάει για «πίτα», έννοια που παραπέμπει στο εθνικό εισόδημα στο οποίο συμμετέχουν όλοι οι πολίτες, αλλά για «κέικ», που παραπέμπει στο έδεσμα που νέμεται η αστική τάξη της χώρας, από το οποίο διεκδικεί και ο ίδιος ένα κομμάτι (δεξιός γιαρ και αγωνιστής της κυβερνώσας παράταξης).

◆ Ποιες χώρες έβαλαν βέτο στην υιοθέτηση νέας αυτοτρόπερης κοινοτικής νομοθεσίας για τη

θαλάσσια ρύπανση; Η Ελλάδα, η Κύπρος και η Μάλτα. Δηλαδή, μια χώρα που διαθέτει ισχυρή ναυτιλία και δυο χώρες που χορηγούν αφειδώς «σημαίες ευκαιρίας» στον διεθνή εφοπλισμό. Δεν συμφωνούσε, λέει, η ελληνική κυβέρνηση με τις αυτοτρόπερες κυρώσεις κατά των ναυτεργατών (των καπεταναίων, δηλαδή, που κάθε άλλο παρά παραγάπτες μπορούν να χαρακτηριστούν, καθώς είναι μάνατζερ των εφοπλιστών).

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η ενιαία μόνιμη εργασιακή σχέση στο Δημόσιο, πάγιο αίτημα του συνδικαλιστικού κινήματος αλλά και συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα, αποτελεί βασικό μας στόχο.

Από προκήρυξη της ΑΔΕΔΥ

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Δ. Κυρζόπουλος (υποδιοικητής ΙΚΑ)

Την πράξη, η κυβέρνηση δεν έχει αλλάξει το παραμικρό στο πλαίσιο που από τα έδρανα της αντιπολίτευσης, κατήγγειλε ως «ασπιρίνη» στην αντιμετώπιση της ανεργίας όπως έχει αναλάβει πρωτοβουλίες ανάσχεσης της ανητικής τάσης του αριθμού των ανέργων.

CITY PRESS
Ο συνδικαλισμός δεν είναι μόνο ταξικός, αλλά και διαταξικός καθώς παίζει εμπεδωθεί στο δρόμο της συναίνεσης με τα συνδικάτα.

να λένε οι τέττιγες του μπαπτηριμένου «εκσυγχρονισμού».

Γ. Τριάντης (Ελευθεροτυπία)

Τα γεγονότα άνκωρας αποκαλυπτικά δεν αφήνουν πα κ

■ Χαράτσι, χάριν των κερδών

ΚΑΤΑ 2,74% θα αυξηθούν τα τιμολόγια της ΔΕΗ από την 1η Νοέμβρη, όπως ανακοίνωσε ο υπουργός Ανάπτυξης Δ. Σιούφας, ύστερα από σύσκεψη με τη διοίκηση της ΔΕΗ. Εύλογα αναφωτίεται εκείνος που δεν γνωρίζει και πολλά για το σύστημα λειτουργίας αυτής της τεράστιας κρατικής επιχείρησης: «Μα καλά, ήταν ανάγκη αυτή τη στιγμή να κάνουν αυξήσεις, όταν σαρώνει η ακρίβεια στην αγορά; Μήπως περνάει τίποτα δυσκολίες η ΔΕΗ και προσπαθούν να τη στηρίξουν;».

Κάθε άλλο παρά δυσκολίες περνάει η ΔΕΗ. Για παράδειγμα, το πρώτο εξάμηνο του 2004 τα έσοδά της αυξήθηκαν κατά 4,6% σε σχέση με το αντίστοιχο διάστημα του 2003. Την ίδια περίοδο, τα λειτουργικά της κέρδη αυξήθηκαν κατά 12,9% και τα κέρδη προ φόρων κατά 8,6%.

«Αφού τα κέρδη της επιχείρησης αυξάνονται με ρυθμό υπερδιπλάσιο του πληθωρισμού, προς τί οι νέες αυξήσεις;», επιμένει ο αδαίης. Την απάντηση έδωσε ο ίδιος ο Δ. Σιούφας, απαντώντας στο παρεμφερές δημοσιογραφικό ερώτημα, αν η κυβέρνηση σκέφτηκε να μην εγκρίνει τις αυξήσεις που ζητούσε η διοίκηση της ΔΕΗ, λόγω της γενικότερης ακρίβειας που επικρατεί αυτή την περίοδο. «Ναι το σκεφτήκαμε -είπε ο υπουργός- αλλά δεν πρέπει να ξεχνάτε ότι η ΔΕΗ είναι μια πολυμετοχική επιχείρηση, εισηγμένη στο χρηματιστήριο και μάλιστα το 40% ανήκει σε θεσμικούς επενδυτές».

Αυτή, λοιπόν, είναι η εξήγηση. Η ΔΕΗ λειτουργεί πλέον όπως οποιαδήποτε ιδιωτική επιχείρηση. Μπορεί το κράτος να κατέχει ακόμα την πλειοψηφία των μετοχών, όμως ιδιωτικοποιώντας ένα μεγάλο ποσοστό της, ανέλαβε την υποχρέωση να εξασφαλίζει κέρδη στους μετόχους. Αυτή την υποχρέωση πρέπει να τη σεβαστεί, αλλιώς θα χαλάσει το γενικότερο κλίμα των ιδιωτικοποιήσεων. Ετσι, το κράτος απεμπολεί κάθε δυνατότητα έμμεσης έστω παρέμβασής του στην αγορά και λειτουργεί ως ένος στυγνός συλλογικός καπιταλιστής.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Στη μνήμη της συντρόφισας Στέλλας Ιωαννίδου προσφέρουμε 100 ευρώ για την ενίσχυση των πολιτικών κρατουμένων.

Σύντροφοι από τα Χανιά

Zεϊμπεκιές, κουμπαριές και αμηχανία

Μία οι ζεϊμπεκιές του Γιωργάκη, μία οι κουμπαριές του δάμαλου, άντε να βρει γραμμή πλεύσης ο ελληνικός αστισμός, καθώς το τουρκικό κράτος ακολουθεί για μια ακόμα φορά την τακτική του μαστίγιου και του καρότου. Από τη μια επιθέσεις φιλίας του Ερντογάν και του Γκιουλ, από την άλλη καθημερινές παραβιάσεις των τουρκικών ενόπλων δυνάμεων στη Θάλαισσα και τον εναέριο χώρο του Αιγαίου.

Η κυβέρνηση Καραμανλή έχει χάσει το μπούσουλα. Τη μια μέρα διοχετεύει ανεπίσημα την ειδηση, ότι σχεδιάζει να επανεξετάσει τη στάση της έναντι της ευρωπαϊκής στρατηγικής της Τουρκίας και την άλλη βγαίνει ο Ρουσόπουλος και δηλώνει: «Η υποστήριξη της ευρωπαϊκής προοπτικής της Τουρκίας είναι στρατηγική επιλογή της Ελλάδας. Η θέση αυτή έχει στη χώρα μας υπερκομματική αποδοχή. Δεν βλέπω μέχρι σημής να υπάρχει κάποια μεταβολή σ' αυτή την προσηματικότητα».

Η πλάκα είναι πως οι Πασόκοι, που είναι οι πρώτοι που αποδέχτηκαν τη γραμμή της στήριξης της ευρωπαϊκής στρατηγικής της Τουρκίας, προσπαθούν να βγάλουν τώρα πολιτική υπεραρχία, καταγγέλλοντας την κυβέρνηση ότι δεν έχει σαφή πολιτική και επιδίδεται σε ερασιτεχνισμός.

Προφανώς, ερασιτεχνισμός θεωρείται η κουμπαριά του δάμαλου με τον Ερντογάν, ενώ

το ζεϊμπέκικο του Γιωργάκη ήταν υψηλή διπλωματία!

Η αλήθεια είναι πως το ελληνικό αστικό κράτος συμπεριφέρεται εντελώς αμήχανα. Από το Ελσίνκι έχει παρατηθεί ουσιαστικά από κάθε κίνηση πίεσης επί της ευρωπαϊκής στρατηγικής της Τουρκίας. Η σημερινή κυβέρνηση απλά συνεχίζει την πολιτική της προκατόχου της. Υπάρχει, όμως, ένας παράγοντας που δεν τους βγήκε στο σχεδιασμό και τώρα τους βάζει εμπόδια. Αναφερόμαστε στο Κυπριακό, που πίστευαν ότι θα λυθεί βάσει του σχεδίου Ανάν, όμως αυτό δεν επιτεύχθηκε. Από τη στιγμή που η ελληνοκυπριακή πλευρά ψήφισε «όχι», εκ των προγμάτων υπάρχει πρόβλημα. Και για τη Λευκωσία και για την Αθήνα.

Πώς θα ψηφίσουν την έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων της Τουρκίας, όταν το τουρκικό κράτος δεν έχει κάνει καν μια χειρονομία καλής θέλησης στην Κύπρο; Η Λευκωσία δηλώνει ότι θα το παξαρέψει, ανεπίσημα κάνει λόγο ακόμα και για βέτο, όμως είναι εξαιρετικά αδύνατομένη και στριμωγμένη στη γνώνια. Και τί κάνει η Αθήνα για να στηρίξει τη Λευκωσία; Τίποτα απολύτως. Οι παλιές εποχές του «η Κύπρος αποφασίζει, η Ελλάδα συμπαρίσταται», της «συναπόφασης» και του «ενιαίου αμυντικού χώρου» έχουν παρελθει ανεπιστρεπτή. Η Αθήνα έχει εγκαταλείψει εντελώς τη Λευκωσία, ξεκαθαρίζοντας ότι δεν πρόκειται σε

καμάτι περίπτωση να ασκήσει βέτο στην υπέρ της Τουρκίας απόφαση που ετοιμάζεται να πάρει η ΕΕ. Ο Παπαδόπουλος σύγχρονα αισθάνεται ότι η Αθήνα την έχει εγκαταλείψει, δεν μπορεί όμως να πει και τίποτα, γιατί θα χαλάσει τις ισορροπίες και αυτό δεν μπορεί να το σηκώσει. Θα βρεθεί κατηγορούμενος για δεύτερη φορά.

Και οι παραβιάσεις στο Αιγαίο; Αυτός είναι ο οργωνωτός που δεν τον είχαν πάρει υπόψη τους και τους προέκυψε την τελευταία στιγμή, εντείνοντας την αμηχανία στην κυβέρνηση. Η βολική άποψη που διοχετεύει η κυβέρνηση στα ΜΜΕ είναι πως πρόκειται για κινήσεις του στρατιωτικού κατεστημένου της Τουρκίας, που ξεπερνάει τους πολιτικούς και κάνει δική του αυτόνομη πολιτική. Υπάρχει, όμως, και η άποψη πως πρόκειται για δυο όψεις της διδασκαλίας πολιτικής. Ο Ερντογάν κάνει τη δουλειά του, δίνοντας όρκους αιώνιας φιλίας, και οι στρατηγοί κάνουν τη δική τους, υπενθυμίζοντας τις τουρκικές διεκδίκησεις («γκρίζες ζώνες») στο Αιγαίο. Ο Καραμανλής, πάντως, δεν έχει να αντιμετωπίσει καμία ιδιαίτερη εθνικιστική πίεση στο εσωτερικό. Κατηγορίες για «ενδοτικότητα» (πολύ περισσότερο για «προδοσία») δεν ακούγονται. Ο σκληρός δεξιός πυρήνας, που κατήγγειλε το ΠΑΣΟΚ, έχει λουφάξει, γιατί δεν μπορεί να αντιπολιτεύεται τη δική του κυβέρνηση. Οι Πα-

σόκοι είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί και μένουν στις κατηγορίες για «ανικανότητα» και «ερασιτεχνισμό» της κυβέρνησης Καραμανλή. Ακόμα και ο Περισσός δεν έχει ξεδιπλώσει τις πατριωτικές σημαίες του. Γενικώς, η «τουρκοφαγία» δεν είναι στα πάνω της αυτή την περίοδο.

Οσο για τον ελληνικό λαό, έχει πολύ σοβαρότερα προβλήματα και δεν μπορεί να αντιδράσει γι' αυτά. Ετοι, δεν του μένει και πολλή όρεξη ν' ασχοληθεί με τις διπλωματικοστρατιωτικές καντρίλλιες του ελληνικού και του τουρκικού κράτους στο Αιγαίο και στις Βριξέλες. Κάτι είναι κι αυτό. Οπως λένε, ουδέν κακόν αιματέρος. Ο ελληνικός καπιταλισμός δεν απεμπολεί τα συμφέροντά του στο Αιγαίο. Το ίδιο και ο τουρκικός βέβαια. Ο ελληνικός καπιταλισμός έχει επιλέξει μια ορισμένη στρατηγική υπεράσπισης αυτών των συμφέροντων, που στηρίζεται όχι πια στους λεονταρισμούς και στις πατριωτικές κορόνες, αλλά στην αναγνώριση επιδιωτικού ρόλου στης ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και την ΕΕ. Στην Αθήνα είναι πεπεισμένοι ότι όσο πιο κοντά βρίσκεται η Τουρκία στην ΕΕ τόσο περισσότερες θα είναι οι δυνατότητες ελέγχου της από τις μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της Ενωσης. Ετοι κι αλλιώς, το ελληνικό κράτος ουδέποτε έζησε χωρίς προστάτες.

■ Η ευθύνη ανήκει αποκλειστικά στην κυβέρνηση

Na μην εκδοθεί ο Ταϊλάν

Οαρειος Πάρος αποφάσισε τελικά την έκδοση του Κούρδου αγωνιστή Σινάν Μποζκούρτ (Ταϊλάν) στη Γερμανία, με απόφαση που ανακοινώθηκε το μεσημέρι της Παρασκευής 22 Οκτώβρη.

Η έκδοση αφορά την κατηγορία του εμπρησμού, για δυο μολότοφ που ρίχτηκαν ενάντια σε υποκαταστήματα δυο τουρκικών τραπεζών στη Γερμανία, το 1995. Για την κατηγορία αυτή ο Ταϊλάν είχε τότε συλληφθεί στη Γερμανία, είχε προφυλακιστεί επί δύμηνο και στη συνέχεια αφέθηκε ελεύθερος, επειδή δεν προέκυψαν στοιχεία σε βάρος του. Μάλιστα, με δικαστικό τρόπο διεκδίκησε αποζημίωση από το γερμανικό κράτος και αποζημιώθηκε.

Το γερμανικό κράτος, όμως, ζητούσε την έκδοση του Ταϊλάν και για δυο ακό-

μη αδικήματα. Το ένα ήταν η κατηγορία του μέλους παράνομης οργάνωσης και το δεύτερο ότι είχε έρθει σε συμφωνία για τη δολοφονία κάποιου προσώπου, χωρίς να αναφέρεται ποιο είναι αυτό το πρόσωπο, ούτε να έχει ποτέ γίνει κάποια σχετική πράξη. Ο Αρειος Πάρος αποφάσισε ότι αυτές οι δυο κατηγορίες είναι σε βαθμό πλημμελήματος και έχουν παραγραφεί.

Είναι φανερό, από το σύνολο των κατ

■ Αμερικάνικες εκλογές

Την Κική ή την Κοκό;

«Έχουμε διάφορες επιλογές να κάνουμε. Η πρώτη είναι εάν θέλουμε να επικεντρώσουμε την προσοχή μας στον πραγματικό κόσμο, ή προτιμούμε να μείνουμε στις αφηρημένες συζητήσεις κατάλληλες για κάποιο σεμινάριο. Υποθέστε ότι επιλέγουμε την πρώτη περίπτωση. Τότε υπάρχει μια ακόμα επιλογή: να ψηφίσουμε Μπους ή να αναζητήσουμε τους τρόπους πως θα εμποδίσουμε την επανεκλογή του... Είναι ζήτημα κρίσης, σύγουρα, αλλά η δική μου είναι ότι αυτοί που ζητούν την επανεκλογή Μπους κάνουν ένα πολύ σοβαρό λάθος. Οι άνθρωποι γύρω του πολύ πιθανόν να προκαλέσουν πολύ σοβαρά, ίσως ανεπανόρθωτα, πλήγματα, εάν τους δοθεί μια ακόμα εντολή. Τα κινήματα των Ακτιβιστών, εάν δεν είναι καθόλου σοβαρά, δε δίνουν σημασία στο ποια κλίκα του κόμματος της ογοράς θα αναλάβει καθήκοντα, όμως συνεχίζουν την καθημερινή τους δουλειά, για την οποία οι εκλογές είναι μια παραπλάνηση που όμως δε μπορούμε να αγνοήσουμε. Οπως η ανατολή του ηλίου, υπάρχουν. Υπάρχουν επίσης ζητήματα τακτικής. Αυτοί που προτιμούν να αδιαφορούν για τον πραγματικό κόσμο υποσκάπτουν κάθε ελπίδα να πλησιάσουν οποιοδήποτε λαϊκό εκλογικό σώμα. Λίγοι πιθανόν να δώσουν σημασία σε κάποιον που τους πλησιάζει λέγοντας δυνατά και καθαρά: "Δε με ενδιαφέρει εάν θα έχεις μια ελάχιστη πιθανότητα να λάβεις ιατροφαρμακευτική περιθώριψη ή να βοηθηθεί η ηλικιωμένη μητέρα σου ή εάν θα υπάρχει ένα φυσικό περιβάλλον μέσα στο οποίο τα παιδιά σου ίσως να έχουν μια αξιοπρεπή ζωή ή ένα κόσμο που τα παιδιά ίσως ξεφύγουν απ' την καταστροφή σαν αποτέλεσμα της βίας που εμπνεύστηκαν οι Ράμσφελτ-Γουλφρούτς-Τσένι κτλ"... Επομένως αυτοί που προτιμούν να αγνοήσουν τον πραγματικό κόσμο λένε επίσης: "Παρακαλώ αγνοήστε με". Και θα το πετύχουν αυτό το αποτέλεσμα».

Νόαμ Τσόμσκι, 25/3/2004,
<http://blog.zmag.org/ttt/archives/000026.html#more>.

Μπους εναντίον Κέρι. Συντήρηση εναντίον προόδου; Ή μάλλον άκρατος νεοφιλελευθερισμός εναντίον εκλογικευμένου; Μια ολόκληρη φιλολογία αναπτύσσεται γύρω απ' τις αμερικάνικες εκλογές της ερχόμενης Τρίτης. Τις «πιο κρίσιμες» από κάθε άλλη φορά. Από καραμπινάτους νεοφιλελευθερους μέχρι προοδευτικούς της δεκάρας, όλοι παίρνουν θέσεις «μάχης».

Το <<μικρότερο κακό>>...

Το πόπολο βομβαρδίζεται από «αναλύσεις», όπως αυτή που πα-

ραθέτουμε στην αρχή, του δηλωμένου «αναρχικού». Τσόμσκι που δε μασάει τα λόγια του: παλέψτε να πέσει ο Μπους, διαφορετικά θα περιθωριοποιηθεί! Ενα ολόκληρο αντιπολεμικό κίνημα σέρνεται σ' αυτή την άποψη. Μια άποψη που τείνει ν' αποτελέσει «αξιώμα» στο σύγχρονο κόσμο. Καλά τα όλα όσα λέμε στις συζητήσεις μεταξύ μας, αλλά ο ρεαλισμός μας επιβάλει μια και μόνη επιλογή. Αυτή του «μικρότερου κακού».

Σημάδι των καιρών σήγουρα. Η εποχή, με τις συνεχείς ήττες των μαζικών κινημάτων, εμποδίζει να φτιάχνουν τα βλαστάρια της αντίστασης, ακόμα και στη σκέψη, ακόμα και στην αποστροφή της κάλπης. Αντ' αυτών, φουντώνουν τα δηλητηριώδη ογκάθια. Η ελευθερία επιλογής, στην οποία υποτίθεται ότι βασίζεται η σημερινή κοινωνία, κοταλήγει στο πασίγνωστο δίπολο: Σκύλλα ή Χάρυβδη; Οι «προοδευτικοί» δεν διστάζουν να επιλέξουν και να καλέσουν τους λαούς να κάνουν το ίδιο. Δεν τους κοστίζει και τίποτα. Αν η ζωή αποδείξει το αντίθετο αυτοί προειδοποίησαν: μιλούν για μια ελάχιστη πιθανότητα να δώσουν οι κολασμένοι φως απ' το κελί της ζωής τους. Γι' αυτή αξίζει να υποστηρίξουν τον «Δημοκρατικό» Κέρι, άσχετα αν η παράταξή του στήριξε τον Μπους στο Ιράκ, το βούλωσε για το αίσχος του «Γκουαντανάμπο» και ο ίδιος δηλώνει φανατικός εχθρός της Παλαιστινιακής Ιντιφάντα δίνοντας αμέριστη συμπαράσταση στον χασάπη Σαρόν και χαρακτηρίζοντας «τρομοκρατικές» τις παλαιστινιακές οργανώσεις, ενώ υποστηρίζει τον αγώνα κατά της «τρομοκρατίας», υπόσχεται μόνο κάποιες «βελτιώσεις» στον Patriot Act (τον «αντιτρομοκρατικό» νόμο του Μπους), αφεύται ακόμα και να κυρώσει τη συμφωνία του Κιότο για το περιβάλλον (κάτι που έκανε ακό-

μα κι ο Πούτιν).

Ομως υπόσχεται πολλά. Υπόσχεται να αποσύρει τα αμερικάνικα στρατεύματα απ' το Ιράκ μέσα σε... τέσσερα χρόνια αντικαθιστώντας τα με Νατοϊκά υπό την ηγεμονία των ΗΠΑ (αν εντοπίσετε τη διαφορά, παρακαλώ ενημερώστε και μας τους αδειάσι), υπόσχεται να μην προχωρήσει την «αντιπυραυλική» αστιδία, να δώσει περισσότερα χρήματα στους φτωχούς καταργώντας τις φοροαπαλλαγές του Μπους για τους πλούσιους, να δημιουργήσει 10 εκατομμύρια θέσεις εργασίας μέχρι το 2009, να, να, να... Ισως αυτά είναι αρκετά για κάποιους σαν τον κ. Τσόμσκι για να παραβλέψουν την αντιδραστικότητα του Κέρι και τη στήριξη που παρείχε το κόμμα του στον Μπους, όταν μπούκαρε στο Ιράκ. Είπαμε, όμως, εδώ παιζουμε ζάρια. Ψηφίστε Κέρι, μήπως και σπάσει ο διάολος το ποδάρι του και πέσουν μερικά ψίχουλα παραπάνω. Γιατί οι άνθρωποι του Μπους είναι... επικίνδυνοι.

... για μιγότερο <<τσαμπουκά>>

Ο «αναρχικός» Τσόμσκι υπονοεί μάλιστα ότι ο πόλεμος στο Ιράκ δεν οφείλεται στις ανάγκες του αμερικάνικου κεφαλαίου να αποκτήσει τον απόλυτο Ελεγχό του πετρελαίου στη Μέση Ανατολή (σε μια εποχή βαθιάς οικονομικής κρίσης του αμερικάνικου καπιταλισμού), αλλά σε διαστροφή κάποιων επικίνδυνων ακροδεξιών κύκλων. Αποψή που όλοι υποστηρίζουν πιο κυνικά. Οπως ο αξιότιμος κύριος Τζόζεφ Στίγκλιτζ, καθηγητής του πανεπιστημίου Κολούμπια και πρώην πρόεδρος των οικονομικών της Κίνας, που σε δισελίδη συνέντευξή του στην «Κυριακή Ελευθεροτυπία» (25/10) υποστήριξε ότι ο πόλεμος στο Ιράκ δεν είχε να κάνει με το πετρελαιο, αλλά «με ένα λάθος προσανατολισμό της διάθεσης των ΗΠΑ να δείξουν την ισχύ τους στον υπόλοιπο κόσμο!»

Πόσο εύκολα μπορεί να εκτοξεύσει κανείς την πιο μεγάλη παπάρα, όταν καλύπτεται πίσω απ' την ιδιό-

τητα του καθηγητή ή του ειδικού! Το ότι το πετρέλαιο παραφένει η κύρια πηγή ενέργειας της παγκόσμιας οικονομίας (και θα παραφένει για πολλά χρόνια ακόμα), το ότι οι ΗΠΑ αναγκάζονται να εισάγουν το 50% των πετρελαϊκών αναγκών τους απ' το εξωτερικό, το ότι το Ιράκ κατατάσσεται δεύτερο στα παγκόσμια αποθέματα πετρελαίου, το ότι το κόστος εξόρυξης του πετρελαίου στη Μέση Ανατολή είναι το φθηνότερο παγκόσμια (με μεγάλη διαφορά απ' την Καστία ή τη Βόρεια Θάλασσα), όλα αυτά είναι... ασήμαντες λεπτομέρειες. Το ζήτημα είναι ότι οι ΗΠΑ ήθελαν να κάνουν «τσαμπουκά», όπως «το μεγάλο αγόρι» έπερπετε να δείξει στα υπόλοιπα αγόρια ότι μπορεί να δείρει όποιον του κάνει κέφι» (τα λόγια είναι του κυρίου καθηγητή), γι' αυτό και διάλεξαν το Ιράκ. Ομως το Ιράκ δεν ήταν μόνο επιλογή του Μπους.

«Ρεπουμπλικάνων» εστιάζεται κυρίως στο προσωπικό ίματζ των ηγετών τους παρά στη προγράμματά τους. Γι' αυτό και προκαλούν την απάθεια του αμερικάνικου λαού που στη συντριπτική του πλειοψηφία επιλέγει την αποχή που φτάνει στα τεράστια επιπτώσεις της τάξης του 70%. Οι κυβερνήσεις μπορεί να άλλαζαν, αλλά η κοινωνική ανισότητα αυξανόταν στις ΗΠΑ τόσο με τους «Δημοκρατικάνους». Και μαζί μ' αυτή αυξανόταν και η ανασφάλιση εργασία, η φτώχεια και η μερική απασχόληση που έκρυψε την πραγματική ανεργία. Ας μην ξεχνάμε ότι η δεύτερη τετραετία Κλίντον ήταν καταστροφική για την αμερικάνικη εργατική τάξη.

Υπάρχει διέξοδος στις εκλογές;

Οι αμερικάνικες εκλογές, όσο «κρίσιμες» κι αν παρουσιάζονται, κανένας δεν πιστεύει ότι θα φέρουν κάποια ουσιαστική αλλαγή στην αμερικάνικη πολιτική. Αυτό υποστηρίζουν όλοι οι αναλυτές που σέβονται τον εαυτό τους. Γιατί η ιστορία έχει αποδείξει ότι οι αδήριτες ανάγκες του αμερικάνικου κεφαλαίου είναι αυτές που καθορίζουν την πολιτική των κυβερνήσεών του, που στη σημερινή εποχή είναι πλήρως υποταγμένες στις μονοπωλιακές ενώσεις των καπιταλιστών, συνδεδεμένες με χιλιαδικούς ορατά και αόρατα νήματα μαζί τους. Οι διαφοροποιήσεις ως προ

την τακτική γίνονται όλοι και πιο δυσδιάκριτες και έχουν να κάνουν με δευτερεύοντα ζητήματα και όχι με το μέλλον των λαών ή την καλυτέρευση της θέσης των καταπιεσμένων μέσα στην κοινωνία.

Οσο οι λαοί αναζητούν το «μικρότερο κακό», σέρνονται πίσω απ' το άρμα των δυναστών τους, που έχουν πολύ καλά να χειρίζονται τέτοιες συμπεριφορές. Η εποχή μας όμως δεν χωράει άλλες αυτοπάτες, γιατί κανένας απ' τους δυνάστες έχει επεκταθεί με διαίτερα. Θα θυμίσουμε, όμως, ότι οι βόμβες που «έλουσαν» τη Βογδάτη (χωρίς την έγκριση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ) στα μέσα του Δεκέμβρη του 1998 δεν ήταν απ' τον χασάπη Μπους αλλά απ' τον «δημοκράτη» Κλίντον, αμέσως

Καθαρές κουβέντες

Η προηγούμενη κυβέρνηση συνήθιζε να μας κατηγορεί για φαντασιοπληξία. Η οικονομία ευημερεί -μας έλεγε- το κράτος φροντίζει τους αναξιοπαθούντες, οι άνεργοι έχουν μπροστά τους ποικιλία επιλογών για εργασία, η ισχυρή Ελλάδα τείνει προς την πραγματική σύγκλιση με τις αναπτυγμένες χώρες του ευρωπαϊκού καπιταλισμού.

Η τωρινή κυβέρνηση στην αρχή χάθηκε μες στις χαρές και τα πανηγύρια. Πρώτα το ποδοσφαιρικό Euro της Λισαβόνας, ύστερα το Athens 2004 και τα παγκόσμια συγχαρητήρια για την άψογη διοργάνωση της μεγάλης γιορτής του αθλητισμού, έβγαλε ένα εξάμπινο μες στην καλή χαρά. Από τα μέσα Σεπτέμβρη άρχισαν τα δύσκολα. Γιατί μόλις κόπασαν τα πανηγύρια για τα θεάματα, άρχισε η αγωνιώδης αναζήτηση του άρτου. Ειδικά εκείνου του άρτου που η κυβέρνηση είχε υποσχεθεί προεκλογικά. Οπότε οι πανηγυριώτες ανακάλυψαν πως για μια ακόμα φορά τους είχαν εξαπατήσει. Διότι η κυβέρνηση «ανακάλυψε» ότι παρέλαβε άδεια ταμεία. Και για του λόγου το αληθές οργάνωσε και μια δημοσιονομική απογραφή, που πιστοποίησε ότι η προηγούμενη κυβέρνηση κρατούσε διπλά βιβλία. Πιστοποίησε δηλαδή αυτό που όλοι γνωρίζαμε, καθόσον οι αριθμοί ευημερούσαν και ο λαός δυστυχούσε.

Τώρα λοιπόν έχουμε πλήρη αντιστοίχιση (λέμε τώρα) αριθμών και πραγματικότητας. Τώρα μαζί με τον λαό δυστυχούν και οι αριθμοί. Άλλα ποιος νοιάζεται για τους αριθμούς; Ωπ, εδώ έρχεται η ένσταση. Κάνετε λάθος να μην ενδιαφέρεστε για τους αριθμούς. Οταν η οικονομία δεν πάει καλά, δεν υπάρχουν περιθώρια για βελτίωση της κατάστασης των εργαζόμενων. Πρέπει πρώτα να στηρίξουμε την οικονομία στα πόδια της και μετά να συζητήσουμε για όλα τα άλλα. Πρώτα να μεγαλώσουμε την πίτα και μετά να δούμε πώς θα τη μοιράσουμε.

Ο χειμώνας έρχεται μαύρος, η ακρίβεια και η ανεργία είναι δυσβάστακτες, να μην έχουμε και δούλεμα από πάνω. Μια ματιά στα κέρδη των επιχειρίσεων αν ρίζουμε, δεν χρειαζόμαστε τίποτ' άλλο για να καταλάβουμε ότι δεν δυστυχούν όλοι οι αριθμοί. Υπάρχουν μερικοί που υπερευημερούν. Οι άλλοι, που εμφανίζονται μονίμως δυστυχούντες, είναι το παραμύθι για τους αφελείς. Είναι το ιδεολογικό όπιο για να μαστουρώνει το πόπολο και να μη μπορεί να ξεκουνίσει από τους καναπέδες.

Ο λαβύρινθος της λιτότητας είναι ατελείωτος.
Τόσα χρόνια τώρα ακούμε πολλά και διάφορα,
ταιζόμαστε με οράματα και εθνικές μεγάλες ιδέες,
αλλά το «διά ταύτα» είναι πάντα το ίδιο: Λιτότητα.
Λιτότητα με ορίζοντα λήξης που θυμίζει το μαρτύριο
του Σίσσυφου: μόλις πλησιάζει, κάτι γίνεται,
εξαφανίζεται και ξεκινάμε πάλι από την αρχή.

Θέλουμε να αιλλάξουν τα πράγματα; Ας πάρουμε τις τύχες μας στα δικά μας χέρια. Οχι να κοιτάμε κάθε φορά τους διπλανούς μας. Καθένας και καθεμιά πρέπει να πάρει τη δική του/της απόφαση. Άλλιώς θα θυμίζουμε μονίμως τις βιβλικές μωρές παρθένους και θα είμαστε άξιοι της τύχης μας. Καθαρές κουβέντες.

ΤΟΥ ΤΑΣΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

■ Ασυμμάχευτα (1)

Την πέταξε την κουβέντα και τώρα τρέχει να τα μαζέψει. Για την υπουργό Παιδείας Μ. Γιαννάκου, λέμε, που αφού προσήγγιξε λίστα με μετεγγραφές-μαϊμού γόνων βουλευτών, το βάρος της οποίας δεν θα μπορούσε να σηκώσει η Βουλή, τώρα λέει πως όχι μόνο δεν έχει λίστα, αλλά και πως δεν είπε την επίμαχη φράση. Ομως, η φράση προκύπτει από το πρακτικά της Βουλής, τα οποία οι συνεργάτες της υπουργού φρόντισαν να λογοκρίνουν δεόντως.

Το δέμα έτσι κι αλλιώς υφίσταται. Και η διερεύνησή του είναι εξαιρετικά εύκολη υπόδεση. Δεν χρειάζεται η Βουλή ή η κυβέρνηση να ξεκινήσει από τις λίστες με όλες τις μετεγγραφές που μπορούν να στελλουν τα πανεπιστήμια, για να χαδεί μέσα στις συνωνυμίες. Αρκεί κάθε βουλευτής της παρούσας και των δυο προηγούμενων Βουλών (δεν είναι ούτε 500 άτομα σύνολο) να κάνει μια δήλωση στην οποία θα αναφέρει πού σπουδάζουν (αν σπουδάζουν) τα παιδιά του και πώς βρέθηκαν εκεί που σπουδάζουν. Τα υπόλοιπα είναι εύκολη υπόδεση. Δεν χρειάζεται η έρευνα να ξεκινήσει από τις χιλιάδες μετεγγραφές που έχουν γίνει στο σύνολο των ΑΕΙ της χώρας, αλλά από τις λίγες εκατοντάδες γόνους της πολιτικής καμαρίλας. Θα το κάνουν: Αστεία λέτε;

■ Ασυμμάχευτα (2)

Αυτή η κυβέρνηση, πάντως, έχει γενικότερο πρόβλημα με υπουργούς που πετάνε κοτρόνες και μετά δεν μπορούν να τις μαζέψουν. Δείτε τι έγινε με τον υφουπουργό Οικονομίας Π. Δούκα. Είπε τη γνωστή παπάρα, ότι δα μας κάνει και καλό η κατακόρυφη αύξηση της τιμής του πετρέλαιου, διότι δα καίμε λιγότερο, αναγκάστηκε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος να τον αδειάσει και στο καπάκι βγήκε [ο Δούκας] με νέα δύλωση στην οποία έδινε τη... σωστή ερμηνεία της παπάρας που είπε. Τί κατάφερε; Απλά να γελοιοποιηθεί. Δεν

■ Tuxaqia:

Πριν από ένα δεκαήμερο (21.10.04), η «Αυριανή δημοσίευση μια επιστολή του ελβετού αρχιλογιστή των Αγγελοπουλαίων, στην οποία ο άνδρωνος αυτός (Ιωάννης Πλέρ Μπότσολο) καταγγέλλει το ζεύγος Θόδωρου-Γιάννας για πολλά και διάφορα, που έχουν να κάνουν με τους ενδοεπιχειρηματικούς καινύγιδες των Αγγελοπουλαίων. Εντύπωση μας έκανε το υστερόδραφο με το οποίο κλείνει αυτή η επιστολή, το οποίο παραδέουμε αυτούσιο:

«Για την περίπτωση που η κυρία Γιάννα δα πίστεψε ότι το ζήτημα αυτό δα μπορούσε να επιλυθεί χρησιμοποιώντας οιεσδήποτε μεδόδους Μαφίας, παρακαλώ μάθετε ότι έχω τοποθετήσει όλα τα σημαντικά αποδεικτικά στοιχεία σε τραπεζικές δυριδές ασφαλείας και ότι ο πατέρας μου όπως και ένας φίλος μου κατέχουν όλες τις επιστολές που αντηλάγησαν μεταξύ ημών από τις 10 Ιανουαρίου 1995.»

Τυχαία άραγε έγραψε αυτό το υστερόγραφο ο τύπος αυτός που εκπροσωπεί μεγάλο οικονομικό γραφείο; Μήπως είχε τίποτα υπόψη του; Απάντηση, βέβαια, δεν περιμένουμε, αλλά συνέβη ένας άλλος να αντιμετωπίστεί με μεδόδους μαφίας, στην Ελλάδα και όχι στην Ελβετία. Αναφερόμαστε στον Φ. Συρίγο, που είχε ανοίξει τρία μέτωπα, το ένα από τα οποία ήταν με τους Αγγελοπουλαίους. Ουδείς, βέβαια, μπορεί να αποδείξει όποιαδήποτε σχέση των τελευταίων με τη μαφιόζικη επίθεση κατά Συρίγου. Εμείς σημειώνουμε απλά το υστερόγραφο του Ελβετού, γιατί είναι αποκαλυπτικό για τον τρόπο που λύνονται οι διαφορές μεγαλοεπιχειρηματιών με ανδρώπους που δεν έχουν την ίδια δύσαμη μ' αυτούς. Άλλωστε, το αδιέξοδο των αστυνομικών ερευνών για την επίθεση κατά Συρίγου δείχνει ως κάθε άλλο παρά χουλιγκάνια ήταν οι δράστες.

τός να ησυχάσουμε κι εμείς.

■ Σαφής απάντηση

Επανεμφάνιση του περιβόητου Αντώνη Αραβαντινού, του όλωτε πανίσχυρου αρχιφύλακα των φυλακών Κορυδαλλού, από τις στήλες του περιοδικού της «Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας». Τον ρωτά η δημοσιογράφος, με την ιδιότητα του προέδρου των σωφρονιστικών υπαλλήλων, αν παραβιάζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα των πολιτικών κρατούμενων και απαντά με σαφήνεια: «Αυτό που γνωρίζω είναι ότι εφαρμόζονται -όχι με ευδύνη των απλών υπαλλήλων- μέτρα που δεν προβλέπονται στο σωφρονιστικό κώδικα». Χρειάζεται να προσδέσουμε εμείς κανένα σχόλιο;

■ Γαργάρα

Οταν είχε διαρρεύσει με ευδύνη της κυβέρνησης, ότι το ποσοστό ανεργίας το πρώτο τρίμηνο του 2004 φτάνει το 12%, οι Πασόκοι ξεσήκωσαν δρόσιθο, ισχυρίζομενοι ότι η κυβέρνηση «μαϊμούδενε» τα στοιχεία για να φτιάξει κλίμα για την αδέτηση των προεκλογικών της υποσχέσεων. Τώρα που τα στοιχεία ανακοινώθηκαν επίσημα από την ΕΣΥΕ και το ποσοστό ανεργίας το πρώτο τρίμηνο του 2004 σκαρφάλωσε στο δυσθεώρητο 11,2% [με βάση τη μέθοδο που χρησιμοποιείται έχουμε υποεκτίμηση του πραγματικού ποσοστού ανεργίας], οι Πασόκοι έκαναν γαργάρα την ειδηση και την άφησαν ασχολίαστη. Δεν τους πάρει να κάνουν κανένα σχόλιο. Αφήνουν απλά την κυβέρνηση να εισπράττει το πολιτικό κόστος, πιστεύοντας ότι οι δικές τους ευδύνες δα ξεχαστούν.

■ Ξαναμπερδεύτηκαν

Είχε δεν είχε ο Κωνσταντόπουλος τους μπέρδεψε πάλι εκεί στην Κουμουνδούρου. Δεν ξέρουν πια με τι να πρωτοασχοληθούν. Με τα δικά τους, δηλαδή με τις διαδικασίες εκλογής νέου προέδρου του ΣΥΝ, ή με την προεδρική εκλογή και την υποψηφιότητα του Κωνσταντόπουλου; Ο Αλαβάνος πέταξε ήδη την πρώτη μπηχτή, δηλώνοντας πως ο ΣΥΝ θα προστεύσει την πορεία του προς το συνέδριο από κάθε εξωγενή προσπάθεια να αποπροσανατολιστεί η δηματολογία του, να εκδηλωδούν παρεμβάσεις του δικομματισμού στην πολιτική του κατεύθυνση και τη συγκρότηση της νέας ηγεσίας του! Τί ακριβώς δέλει να πει ο ποιητής;

■ Ο νόμος του μέγιστου κέρδους

Επιασαν, λέει, κύκλωμα που βάφτιζε ελληνικά αμνοερίφια, κρασί, μέλι και σταφίδα, που εισάγονταν από τρίτες χώρες. Οι τακτικοί αναγνώστες της «Κ» δυμούνται σίγουρα πόσα τέτοια σκάνδαλα έχουμε αποκαλύψει, αλλά οι υπεύθυνοι άκουγαν τις αποκαλύψεις μας... στερεοφωνικά. Από το ένα αυτί τους έμπαιναν από το άλλο έβγαιναν. Στόχος δικός μας δεν ήταν να βελτιώσουμε τον καπιταλισμό, αλλά να δείξουμε πως στον τομέα της διακίνησης γεωργικών και κτηνοτροφικών προϊόντων και γενικότερα στον τομέα ελέγχου των τροφίμων επικρατεί ένα απέραντο μπάχαλο. Ο νόμος του μέγιστου κέρδους καθορίζει τα πάντα. Οσο για τα κυκλώματα, κάθαρση δεν προκειται να υπάρξει. Γιατί καμιά πολιτική βούληση δεν μπορεί να ακρύωσει το νόμο του μέγιστου κέρδους.

■ Απουσία με νόημα

Εκδήλωση διεθνιστικής αλληλεγγύης οργανώνει αύριο Κυριακή το ΠΑΜΕ στο «Σπόρτινγκ». «Διεθνιστική αλληλεγγύη για Κούβα, Πλαταιστίνη, Βιετνάμ, Β. Κορέα», γράφει η αφίσα που εκδόθηκε για να προπαγανδίσει την εκδήλωση. Εντύπωση δεν κάνουν τόσο οι παρουσίες όσο μια απουσία, που βγάζει μάτι. Γιατί απουσιάζει το Ιράκ; Δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε το λόγο για τον οποίο δα έπρεπε να βρίσκεται στην πρώτη δέση, δίπλα στη μαρτυρική Πλαταιστίνη. Απλά αναρωτιόμαστε για το λόγο, δεδομένου ότι ο Περισσός γενικά δεν δείχνει να έχει πρόβλημα με την αντίσταση του Ιρακινού λαού. Επειδή, όμως, η συγκεκριμένη εκδήλωση γίνεται την πρώτη μέρα της διήμερης συνεδρίασης του προεδρείου της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας (ΠΣΟ), που φιλοξενεί ο Περισσός, υποψιαζόμαστε πως κάποιοι από τους «συντρόφους» έχουν πρόβλημα με την αντίσταση στο Ιράκ και απαίτησαν να εξοθελιστεί κάθε αναφορά σ' αυτή από την εκδήλωση. Ποιος ξέρει, ίσως να αισθάνονται αλληλέγγυοι μόνο προς το δωσιλογικό Κ.Κ.Ιράκ, που συμμετέχει στην κατοχική κυβέρνηση του Ιγιάντ Αλάουι. Άλλα και ο Περισσός δεν φαίνεται να έχει ιδιαίτερο πρόβλημα με τον εξοθελισμό της αλληλεγγύης στον Ιρακινό λαό. Διαφορετικά δα αντιδρούσε..

Ουδέν κακόν αμιγές καλού. Το τελευταίο διάστημα οι τηλεοράσεις και γενικότερα τα ΜΜΕ ανέλαβαν ένα οισιοσημείωτο εκπαιδευτικό έργο. Μας αποκάλυψαν, μας έμαθαν, όλες τις κρυφές πλευρές των καρτέλ του πετρελαίου, που διαμορφώνουν τις σημερινές τιμές, που με τη σειρά τους απειλούν να τινάξουν όλους τους προϋπολογισμούς -κρατικούς και οικογενειακούς- στον αέρα. Ολες, πλην μιας, της βασικής. Της υποτιμέντης, δραματικά υποτιμημένης, τιμής της εργατικής δύναμης, που είναι η βάση για την απίστευτη κερδοφορία των πετρελαιαίων. Εντάξει, δεν τρέφουμε χαζασταπάτες ότι τα ΜΜΕ θα αρχίσουν να διδάσκουν «Κεφαλαίο». Ούτε ότι θα προσπαθούν να κατανοήσουν τους νόμους της κεφαλαιοκρατικής παραγωγής. Το πολύ-πολύ να προτείνουν στον Χρυσόδουλο και στους υπόλοιπους εκπρόσωπους του Θεού στη γη να αρχίσουν τις λιτανείες και τα διαβάσματα, για να κρατηθεί όσο γίνεται περισσότερο ο καλοκαιριάτικος καιρός, για να μη κρυώσει το ποιμνιον και αρχίσει να μπαίνει το

κή ανάταση της Χαλκιά (μπράβο, αριστερέ κ. Κωνσταντόπουλε, που της έδωσες και μετάλλιο εκ μέρους της Βουλής των Ελλήνων, και εις ανώτερα και πρόσδρομος της Ελληνικής Δημοκρατίας), των άλλων ολυμπιονικών που δεν τους πιάσανε τα μηχανήματα, η περηφάνεια για την δύμορφη και καθαρή Αθήνα. Τώρα ακόμα και οι σημαίες που ξαναβγήκαν στα μπαλκόνια λόγω εθνικής επετείου μοιάζουν μελαχολικές, προβληματισμένες, απορημένες.

Η Λισαβόνα δεν έχει καμιά σχέση με τον φιλαθλό της διαφήμισης, που έχει μείνει ακόμη εκεί και πανηγυρίζει (συμβολισμός ίσως για το ότι όλο και λιγότερων το μιαλό έχει μείνει ακόμα εκεί), αλλά με τον πρόσδρομο της Κομισιόν κ. Πρόντι, ο οποίος δηλώνει με λύπη και με σημασία, ότι η Ευρώπη δεν μπόρεσε να πιάσει τους στόχους της. Τους στόχους της Λισαβόνας. Να ξεπεράσει την Αμερική σε ανταγωνιστικότητα. Να μειώσει, δηλαδή, περισσότερο ο εργατικός «κόστος» από όσο το έχουν μείωσει οι πρωταθλητές στο είδος Αμερικάνοι. Εκεί που το 45% των ερ-

που του βαράνε τα αφεντικά μέσα από τα ΜΜΕ. Μια υψηλόμισθοι και χαμηλόμισθοι, μια δημόσιοι και ιδιωτικοί, μια μόνιμοι και έκτακτοι, μια Ελληνες και Αλβανοί, μια Εθνική Ελλάδος, μια η θρησκεία, μια «δεν θα γίνεις Ελληνας ποτέ» κ.ο.κ. Τα παραμύθια όμως αργά ή γρήγορα τελείωνουν. Οπως τελειώνει και το καλοκαιριάκι και έρχεται απειλητική η βαρυχειμωνιά. Ολοι έκραξαν τον ανεκδίηγητο υφυπουργό Π. Δούκα που δήλωσε ανερυθρίστα ότι πρέπει να μειώσουμε την κατανάλωση του πετρελαίου.

Σε τι ελπίζουμε λοιπόν; Πού στρέφουμε τις προσδοκίες μας; Πού είναι η έξοδος από το τουνέλ;

Τόσα χρόνια, στα χρόνια της μοναξιάς, της ατομικότητας, του καναπέ, και σε τι δεν ελπίσαμε. Στο Μητσοτάκη, στο Σημίτη, στην ΟΝΕ, στην ανάπτυξη, στην

Η ελπίδα βρίσκεται αλλού

μιαλό του σε επικίνδυνα μονοπάτια.

Αλλά φαίνεται ότι, παρά τα εντατικά διαβάσματα και τις αγιαστούρες, ο καλός Θεός των Ελλήνων άρχισε να ξεχνάει για καλά το ποιμνίο του. Δεν συζητάμε για τους άλλους εργαζόμενους σ' αυτόν τον ένδοξο τόπο. Τους μαύρους, τους κίτρινους, τους Αλβανούς -μπροστά τους μουσουλμάνους, τους καθολικούς, τους... απόστους. Αυτούς ο δικός τους Θεός τους ξέχασε πριν αισθέθουν -όπως εισήλθαν τέλος πάντων- στα άρια της Ελληνικής Δημοκρατίας. Τους ξέχασε και δεν τους ξαναθυμήθηκε ποτέ πια.

Γιατί δεν εξηγείται διαφορετικά ότι, ενώ έχουμε την εντατικοποίηση της πετρελαϊκής... επιμόρφωσης και κατά συνέπεια των επιπτώσεων της στο μέτωπο της ακριβείας και της τοστής, σκάνε μαζεμένες δύο νέες ομοιβροντίες. Εφιάλτης, γράφει με τεράστιους τίτλους απογευματινή έγκριτη εφημερίδα, η ανεργία και ο πληθωρισμός. Η επίσημη καταγεγραμμένη ανεργία -με όλες τις αληθηίες που γίνονται για να φαίνεται μικρότερη- έφτασε το 11,2% με τάσεις να «ψηλώσει» περισσότερο το Νοέμβριο και το Δεκέμβριο. Ο πληθωρισμός -με όλες τις αληθηίες που γίνονται, ώστε να μην έχει καμία σχέση με το λαϊκό εισόδημα- πάνε 3,2% ή 3,3% τον Οκτώβριο, με τάσεις ανόδου. Και έπειτα συνέχεια.

Δεν είναι κινδυνολογία. Είναι η ΔΕΗ, η ΔΕΗ με τα τεράστια κέρδη -για τους μετόχους της, κυρίως για το μεγάλο κεφάλαιο, όπως πάντα- που αισάνει τα τιμολόγια κατά 2,74% από 1η Δεκέμβρη, γεγονός που φέρνει νέο κύμα ανατιμήσεων και ακριβείας. Πόσο γρήγοροι ξεχάστηκε το Λισαβόνειο έπος των παιδιών του Ρεχάγκελ, η ντοπαρισμένη εθνι-

γαζομένων είναι ανασφαλιστοί. Αυτό είναι το στοίχημα των απανταχού εκμεταλλευτών. Αυτή είναι η φιλοδοξία, το όνειρο, ο στόχος του έθνους των καπιταλιστών

Πρακτορολογίας συνέχεια

Το Σάββατο 9 Οκτώβρη, στην πρωινή εκπομπή της Γιάννας Παπαδάκου στο ραδιόφωνο του ΣΚΑΙ, παρενέβη από τον Κορυδαλλό ο Αλέκος Γιωτόπουλος, εξηγώντας τους λόγους που τον οδήγησαν να συμμετάσχει στην απεργία πείνας. Στο καπάκι, χωρίς να μεσολαβήσει καμιά διαφραστική ή μουσική γέφυρα, η δημοσιογράφος ανακοίνωσε ότι θα παρέμβει ο διευθυντής του σταθμού Χάρης Μπότσαρης, που έχει κάποιες αποκαλύψεις που συνδέονται με το ίδιο θέμα. Το παραμύθι που παρουσίασε ο πρακτορολόγος Μπότσαρης είναι εν συντομίᾳ το εξής: Το ειδικό γραφείο του FBI στην Αθήνα, με επικεφαλής τον πράκτορα Ρόμπερτ Κλίφορντ, κατέφερε να διεισδύσει στην περιφέρεια της 17Ν και στη συνέχεια να κατευθύνει την οργάνωση μέχρι και την έκρηξη της βόμβας στα χέρια του Σάββα Ξηρού στον Πειραιά!

Υστερά από μερικές μέρες ο Μπότσαρης δημοσίευσε το πόνημά του στα «Πολιτικά Θέματα», υπό τον τίτλο «Ο ρόλος του "Bob" στο μπλόκο του Σάββα Ξηρού και στην 17Ν - Ποιοι πλούτισαν από την τρομοκρατία». Στο δισέλιδο πρακτορολογικό παραλήρημα διαβάζουμε τα εξής:

«Στις 23 Δεκεμβρίου 1999, το Legat είχε την πρώτη του επιτυχία με τη σύλληψη ενός Ελληνα τρομοκράτη. Ακολούθως έρευνες, βασισμένες στις πληροφορίες που αποκτήθηκαν από τον "φυγάδα" και αξιοποίηση των στοιχείων στο Quantico της Virginia, που εξέτασε από την αρχή όλες τις υποθέσεις των αμερικανών θυμάτων της 17Ν και το modus operandi της Οργάνωσης... Από το Νοέμβριο 2000, ο Clifford ασχολήθηκε με την εξάρθρωση της 17Ν, που αποτελούσε και απειλή για την ασφάλεια των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 στην Αθήνα... Οι Αμερικανοί υποστρίζουν ότι χάρη στις επίμονες προσπάθειες και στις μεθόδους του "Bob" η 17Ν οδηγήθηκε στο "λάθος" της έκρηξης του Πειραιά, το καλοκαίρι του 2002».

Τί σας θυμίζουν όλ' αυτά; Το αιοχρό παραλήρημα του Α. Βεζύρογλου (άρθρο στην «Ελευθεροτυπία»), που έθετε δίθεν ερωτήματα τα οποία κατέτειναν στην εκδοχή ότι η 17Ν είχε καταντήσει ένα «καπετανάτο», διαβρωμένο από τις μυστικές υπηρεσίες, που όχι μόνο προκάλεσαν την έκρηξη της βόμβας στα χέρια του Σάββα Ξηρού, αλλά είχαν ήδη έλθει σε συμφωνία τουλάχιστον με τον Κουφοντίνα και τον Σάββα, τους οποίους χρησιμοποίησαν για να στήσουν τη σκευωρία σε βάρος του Γιωτόπουλου και άλλων κατηγορούμενων.

Ο Μπότσαρης αναλαμβάνει να δώσει κάποιες απαντήσεις στα «ερωτήματα» Βεζύρογλου, φτάνοντας στο ίδιο «διά ταύτα». Μας αποκαλύπτει ποιος ήταν ο «περιφερειακός» που τον έπιασαν, τον έκαναν πληροφοριοδότη τους και μέσω αυτού όχι μόνο διάβρωσαν τη 17Ν, αλλά και προκάλεσαν την έκρηξη του Πειραιά. Μόνο που δεν έχει το θάρρος να γράψει τ' όνομά του. Απλώς μας τον περιγράφει. Πρόκειται για τον Αβραάμ Λεστέρογλου, που συνελήφθη τις παραμονές των Χριστουγέννων του 1999, ερχόμενος στην Αθήνα από την Ολλανδία. Βαρτίζει τον Λεστέρογλου περιφερειακό της 17Ν (θυμίζουμε ότι η Αντιτρομοκρατική του είχε προσάψει την κατηγορία του συντρόφου του Χρήστου Τσουτσουβή στην Αντιρραπτική Πάλη) και στη συνέχεια συνεργάτη του FBI και της Αντιτρομοκρατικής, ενώ γνωρίζει πολύ καλά πως ο Λεστέρογλου αθωώθηκε από όλες τις κατηγορίες που αντιμετώπιζε, χάρη στις ψήφους των ενόρκων στα Μικτά Ορκωτά Δικαιοστήρια που δικάστηκε (το ίδιο είχε γίνει παλιότερα με τον Γιώργο Μπαλάφα). Ισως κάποια στιγμή, ο Μπότσαρης (ή κάποιος άλλος Μπότσαρης) μας πει ότι και οι αθωώσεις του Λεστέρογλου και ποιος ζέρει ποιου αικόμα στο παρελθόν, ήταν στημένες, στο πλαίσιο των ανταλλαγμάτων που πήραν για τη συνεργασία του.

Η ελεεινή και πρακτορική δημοσιογραφία δεν γνωρίζει φραγμούς. Οι πηγές του Μπότσαρη είναι ολοφάνερες: άνθρωποι της Ασφάλειας ή της ΚΥΠ, που «ρίχτηκαν» στη μοιρασία (το δημοσίευμά του καταλήγει με ερωτήματα για το ποιοι πήραν τα αρκετά δισεκατομμύρια που πρόσφεραν οι αμερικανικές και ελληνικές Αρχές). Προξενεί εντύπωση, όμως, η ταύτιση των ισχυρισμών του μ' αυτούς του Βεζύρογλου. Λειτουργούν άραγε υπόγειες διαδρομές που δεν τις ξέρουμε ή απλά βρισκόμαστε στη φάση που οι μυστικές υπηρεσίες άρπαξαν σαν μάνα εξ ουρανού την προβοκατορολογία Βεζύρογλου και δουλεύουν πάνω σ' αυτή, διευρύνοντας και τις συκοφαντίες και τον κύκλο των συκοφαντούμενων αγωνιστών;

ΥΓ1: Αλήθεια, ο Άλ. Γιωτόπουλος και ο κύκλος των υποστηρικτών του γιατί δεν αισθάνθηκαν την ανάγκη να διαμαρτυρηθούν για την εμφάνιση του Μπότσαρη στο ραδιόφωνο και το συσχετισμό των προβοκατόρικων ισχυρισμών του με την εμφάνιση Γιωτόπουλου, που μόλις είχε προηγηθεί;

ΥΓ2: Εννοείται, πως ακόμα περιμένουμε τη δημόσια τοποθέτησή του και για τό όρθρο Βεζύρογλου.

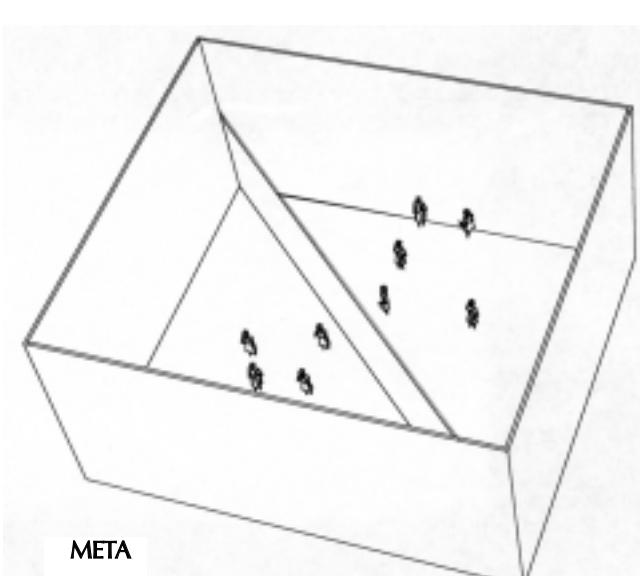
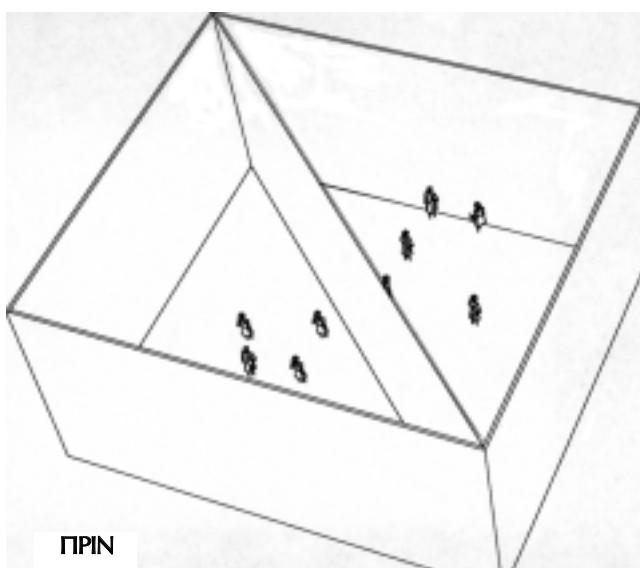
■ **Δεν αφαιρέθηκε το κλουβί στην ειδική πτέρυγα των γυναικείων φυλακών**

Αθετεί τις δεσμεύσεις του ο υπουργός Δικαιοσύνης

Τη Δευτέρα 11 Οκτώβρη, ο υπουργός Δικαιοσύνης Αν. Παπαληγούρας ανακοίνωσε ότι αφαιρείται και το πλαϊνό πλέγμα από το χώρο προαυλισμού των πολιτικών κρατουμένων και έτσι καταργείται το πάνω τμήμα που μετέτρεπε το προαύλιο σε κλουβί. Η ανακοίνωση αυτή του υπουργού, σε συνδυασμό με την οριακή κατάσταση στην οποία βρισκόταν η υγεία του Δ. Κουφοντίνα, οδήγησε τους πολιτικούς κρατουμένους στην απόφαση να σταματήσουν την απεργία πείνας, χαρακτηρίζοντας αυτή την υποχώρηση σαν ένα πρώτο ρήγμα στην αδιαλλαξία της κυβέρνησης.

Πράγματι, από την άλλη κιόλας μέρα τα συνεργεία της «Θέμις Κατασκευαστική» έπιασαν δουλειά και το πλαϊνό πλέγμα αφαιρέθηκε τελείως από το χώρο προαυλισμού στην ειδική πτέρυγα των ανδρικών φυλακών Κορυδαλλού. Δεν συνέβη, όμως, το ίδιο και στους δύο χώρους προαυλισμού που υπάρχουν στην ειδική πτέρυγα των γυναικείων φυλακών.

Στις γυναικείες φυλακές το παραλληλόγραμμο σιδερένιο προαύλιο χωρίζεται σε δύο τρίγωνα, όπως βλέπετε στο σχέδιο. Στο ένα τρίγωνο προαυλίζονται πλέον οι Κ. Αγαππίου, Α. Κανάς, Α. Γιωτόπουλος και Β. Τζωρτζάτος και στο άλλο οι Θ. Σερίφης, Κ. Καρατσώλης, Ν. Παπαναστασίου, Π. Σερίφης, Σ. Κονδύλης και Π. Τσελέντης. Οι δύο χώροι δεν επικοινωνούν μεταξύ

τους, γιατί η διοίκηση των φυλακών (σε συνεννόηση, προφανώς, με το υπουργείο Δικαιοσύνης) αρνείται να ανοί-

ξει τη μεταλλική πόρτα που χωρίζει τις δύο ομάδες κελιών.

Από τα δύο τρίγωνα προαύλια είχε αφαιρεθεί το πλέγ-

μα της οροφής, ταυτόχρονα με την αφαίρεσή του και από το προαύλιο στις ανδρικές φυλακές (ήταν η πρώτη υποχώρηση που είχε κάνει ο υπουργός Δικαιοσύνης). Οταν, όμως, πήγαν οι άνθρωποι της «Θέμις Κατασκευαστική» για να μετρήσουν ώστε να κατεβάσουν και τους πλαϊνούς τοίχους στα 4,5 μέτρα, όπως ήδη είχε γίνει στις ανδρικές φυλακές, πορεύεται η διοίκηση της φυλακικής και τους σταμάτησε (σύμφωνα με πληροφορίες μας, το κουμάντο έκανε το γνωστό βλαχοκουτσαβάκι που υπηρετεί ως υπαρχιφύλακας εκεί). Εποιηθείσαν στα 4,5 μέτρα μόνο τον διαγώνιο εσωτερικό λαμαρινένιο τοίχο που χωρίζει τα δύο τρίγωνα, πρόγμα που για τους κρατουμένους δεν έχει καμιά σημασία, αφού γύρω-γύρω περιβάλλονται πάλι από πανύψηλους εννιάμετρους λαμαρινένιους τοίχους.

Ρωτάμε τον υπουργό Δικαιοσύνης. Εχει λόγο ή όχι; Αν έχει, τότε οφείλει να παρέμβει αμέσως και να δώσει εντολή στη διοίκηση των φυλακών να φέρει και αυτά τα δύο προαύλια στην κατάσταση που είναι το προαύλιο στις ανδρικές φυλακές. Και μάλιστα, να καταργήσει και τον εσωτερικό διαγώνιο τοίχο, αποκαθιστώντας ένα ενιαίο προαύλιο, αφού πλέον ο λόγος της μη ανάμιξης «μελών διαφορετικών τρομοκρατικών οργανώσεων», που επικαλέστηκε, έχει εκλείψει (η ανάμιξη είναι ήδη γεγονός).

■ **Νέα δίκη για την υπόθεση του ΕΛΑ**

Ξεπέρασαν κάθε όριο

Βάζουν ως αναγνωστέο έγγραφο την απόφαση της προηγούμενης δίκης, που δεν είναι τελεσίδικη

Κάθε προηγούμενο ξεπέρασε η εισαγγελική αρχή, στην προσπάθειά της να κατοχυρώσει την προκλητική καταδίκαστική απόφαση για τους κατηγορούμενους στην υπόθεση του ΕΛΑ, με την οποία εφαρμόστηκε η ναζιστική αρχή της συλλογικής ευθύνης. Στη νέα δίκη για την ίδια υπόθεση, ενάντια στους ίδιους κατηγορούμενους, με την προσθήκη και του Γιάννη Σερίφη, δίκη που θα ξεκινήσει στις 7 Φλεβάρη του 2005, στον κατάλογο των αναγνωστέων εγγράφων βάζουν και αποσπάσματα της πρωτόδικης από-

φασης, κατά παράβαση κάθε έννοιας νομιμότητας, δεδομένου ότι αυτή η απόφαση δεν είναι τελεσίδικη και ήδη την έχουν εφεστιβάλει όλοι οι καταδίκασθεντες.</

Εφιαλτικές διαστάσεις παίρνει η ανεργία

Tα στοιχεία της ΕΣΥΕ για την ανεργία το πρώτο τρίμηνο του 2004 ήρθαν να επιβεβαιώσουν αυτό που όλοι βλέπουμε γύρω μας. Τον καλπασμό της ανεργίας και την εκτίναξή της στο δυσθεώρητο ύψος του 11,2%, που προστικά μεταφράζεται σε 524.000 ανέργους.

Πρέπει να σημειώσουμε, ότι αυτή είναι μια μέθοδος υποεκτίμησης της ανεργίας δεδομένου ότι δεν θεωρούνται άνεργοι όσοι έχουν δουλέψει έστω και μια ώρα την εβδομάδα στο διάστημα που γίνεται έρευνα, ενώ εξαιρούνται ακόμα και όσοι συμμετέχουν στα προγράμματα μαθητείας ή επαγγελματικής κατάρτισης. Σημειώνουμε, επίσης, αυτό που παραδέχτηκε ο γενικός γραμματέας της ΕΣΥΕ Μ. Κοντοπυράκης. Οτι όσοι είναι άνεργοι, αλλά δεν δέχονται να πάνε σε οποιαδήποτε δουλειά τους προταθεί, δεν θεωρούνται άνερ-

γοι αλλά... άεργοι. Αν δηλαδή κάποιος είναι πολιτικός μηχανικός από την Αθήνα και αρνηθεί να πάει να δουλέψει ως εργάτης σε συσκευαστήριο ντομάτας στην Αμαλιάδα, θεωρείται άεργος!

Ακόμα και με αυτούς τους όρους, όμως, το προσοστό ανεργίας είναι πολύ πάνω από το 8,5% που έδινε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Ισως γι' αυτό οι Πασδοί έχουν καταπιεί τη γλώσσα τους και δεν μιλούν για ψευτικά στοιχεία. Το ίδιο και ο επιμελέστατος Πολυζωγόπουλος, που όταν είχαν διαρρεύσει τα πρώτα στοιχεία για τη νέα έρευνα της ΕΣΥΕ είχε σπεύσει με δήλωσή του να κατηγορήσει την κυβέρνηση ότι προσποθεί να «μαϊμουδέψει» τα στοιχεία για να αναζητήσει άλλοθι.

Από το σύνολο των ανέργων οι μισοί (το 50,1%) είναι μακροχρόνια άνεργοι, δηλαδή άνεργοι για περισσότε-

ρους από 12 μήνες, ενώ το 39,6% είναι νέοι άνεργοι, δηλαδή πρωτεισερχόμενοι στην αγορά εργασίας, που δεν μπορούν να βρουν δουλειά. Η πλειοψηφία των ανέργων (354.000 άτομα) εντοπίζεται στις αισικές περιοχές, ενώ στις ημιαστικές περιοχές έχουμε 69.000 και στις αγροτικές 100.000 ανέργους.

Αυτά είναι επίσημα, υποεκτιμημένα όπως είδαμε, στοιχεία που αφορούν μια δειγματολογική έρευνα που έγινε τέλη Μάρτη. Από τότε μέχρι τώρα η κατάσταση έχει γίνει πολύ χειρότερη. Ας αναλογηστούμε μόνο πόσοι συμβασιούχοι απολύτηκαν, πόσα εργοστάσια έκλεισαν ή έδιωξαν κόσμο, πόσοι εργάτες έμειναν χωρίς δουλειά μετά την ολοκλήρωση των μεγάλων και μικρών έργων που συνδέονταν με την Ολυμπιάδα. Ρωτήστε έναν οικοδόμο να σας πει πόσοι εργάτες περνούν καθημερι-

νά από τα γιαππιά και αναζητούν δουλειά, φαινόμενο που δεν παραπτηρούνταν το διάστημα που η ολυμπιακή προετοιμασία βρισκόταν στο φόρτε της.

Η κυβέρνηση από την πλευρά της κάνει σαν να μην υπάρχει το φαινόμενο. Παραπτείται σε όλο τον κόσμο, δηλώνει ο Αλογοσκούφης. Δεν μπορούμε εμείς να λύσουμε προβλήματα που συσσωρεύονται εδώ και 40 χρόνια, υπερθεματίζει ο Γιακουμάτος. Οσο για τον αρμόδιο υπουργό Παναγιωτόπουλο, αυτός σκάλισε όλα τα προγράμματα του ΟΑΕΔ επί υπουργίας Ρέππη και προκατόχων και προσπάθει να τα σερβίρει ντυμένα σε νέο επικοινωνιακό περιτύλιγμα.

Τί είναι αυτά τα προγράμματα; Το έχουμε αναλύσει πολλές φορές. Είναι προγράμματα επιδότησης των καπιταλιστών και ανακύκλωσης των ανέργων. Τα

λεφτά του ΟΑΕΔ, λεφτά των εργατών, αντί να δινούνται στους ανέργους με τη μορφή επιδόματος ανεργίας, δίνονται στους καπιταλιστές με τη μορφή δήθεν επιδότησης της εργασίας. Καμιά κυβέρνηση, όμως, δεν βγήκε να μας πει πόσες πραγματικά νέες θέσεις εργασίας δημιουργήθηκαν μ' αυτά τα προγράμματα. Γιατί ζέρουν πολύ καλά ότι οι καπιταλιστές τσεπώνουν το παραδάκι, απολύτους εργαζόμενους και στη θέση τους προσλαμβάνουν επιδοτούμενους ανέργους.

Όλα τα μαντάτα μιλούν για παραπέρα πτώση των ρυθμών ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού τα επόμενα χρόνια. Επομένως, θα έχουμε ακόμα περισσότερους ανέργους. Λύσεις από τις κυβερνήσεις δεν πρέπει να περιμένουμε. Λύσεις -έστω μια μικρή ανακούφιση- μπορεί να φέρει μόνο ο ταξικός αγώνας.

σεις.

Το δεύτερο σκέλος αφορούσε την κατάθεση του καραμπινάτου ψευδομάρτυρα Κορωναίου κατά του Γιάννη Σερίφη. Οι ανακριτικές αρχές έκριναν τον Κορωναίο ως εντελώς αναξόπιστο, δεδομένου ότι, πέρα από τις κραυγαλέες αντιφάσεις του, τον διέψευσαν και δυο αξιωματικοί της Αντιτρομοκρατικής. Όμως το Συμβούλιο, για προφανείς λόγους σκοπιμότητας, παρέπεμψε και τον Γιάννη Σερίφη, μολονότι ο ανακριτής Ζερβομπέας προχώρησε και σε κατ' αντίποράστηση εξέταση του Κορωναίου με τους δυο αξιωματικούς της Αντιτρομοκρατικής, οι οποίοι και πάλι τον διέψευσαν, ενώ και αυτός παραδέχτηκε ότι είπε ψέματα.

Ετοιμήθηκε μια δεύτερη «δίκη του ΕΛΑ», με βασικό στόχο τη συνέχιση της τρομούστεριας και την εκ νέου εμπλοκή του Γ. Σερίφη. Ετοιμήθηκαν τα πράγματα με την πρώτη δίκη, όμως, προέκυψαν κάποιες δυσκολίες. Η πρώτη δίκη ήταν ένα φιάσκο που κατέληξε σε μια πρωτοφανή για τα μεταπολιτευτικά χρονικά απόφαση: οι Χρ. Τσιγαρίδας, Κ. Αγαπίου, Αγγ. Κανάς και Ειρ. Αθανασάκη καταδικάστηκαν ως απλοί συνεργοί σε δλες τις ενέργειες του ΕΛΑ. Οχι γιατί κατέθηκε οπιδήποτε από οποιονδήποτε ή προέκυψε από οποιοδήποτε άλλο αποδεικτικό μέσο συμμετοχής τους σε οποιαδήποτε από τις ενέργειες του ΕΛΑ, αλλά με τη λογική ότι, αφού κρίθηκε ότι ήταν μέλη του ΕΛΑ, συνέδραμαν ψυχικά τους άγνωστους φυσικούς αυτούργους σε δλες τις ενέργειες της

οργάνωσης. Εφαρμόστηκε, δηλαδή, η ναζιστική λογική της συλλογικής ευθύνης. Αυτή η λογική πρέπει να μεταφερθεί και στη δεύτερη δίκη. Οχι γιατί έχει καμιά ιδιαίτερη σημασία από την άποψη των ποινών (και οι τέσσερις καταδικασθέντες, με τα 1174 χρόνια κάθειρξη που καταδικάστηκαν, δεν μπορούν να πάνε πάνω από τα 25 χρόνια), αλλά γιατί πρέπει και το δεύτερο δικαστήριο να βγάλει την ίδια απόφαση. Φαντάζεστε τί έχει να γίνει, αν λέμε τώρα το δεύτερο δικαστήριο αποφασίσει ότι δεν υπάρχουν στοιχεία για τη θεμελιωθεί κατηγορία για τις επιμέρους πράξεις, γιατί δεν έχουν να καταθέσουν τίποτα (όύτε η περιβόητη Κυριακίδου), όπως αποδείχτηκε στην πρώτη δίκη; Ζήστης, Κυριακίδου, Βεντούρης, Τόγκα, Πομώνης, Σιώζου κ.λπ. Και αυτοί, όμως, δεν αρκούν για να θεμελιωθεί κατηγορία για τις επιμέρους πράξεις, γιατί δεν έχουν να καταθέσουν τίποτα (όύτε η περιβόητη Κυριακίδου), όπως αποδείχτηκε στην πρώτη δίκη.

Πώς θα εξασφαλίσουν, λοιπόν, ότι δεν θα βγει απόφαση κόντρα στην προηγούμενη; Υπάρχει, βέβαια, το δικαστικό παρασκήνιο, όμως η εισαγγελική αρχή και ο παμπόντης Κ. Βομπίρης «μαγειρεύουν πριν πεινάσουν». Στα αναγνωστέα έγγραφα προσθέτουν και τα

εικριναν. Αν εσείς κρίνετε διαφορετικά, θα δημιουργήσετε μείζον πρόβλημα στη Δικαιοσύνη και στον αντιτρομοκρατικό ογώνα, δεδομένου μάλιστα ότι η πρώτη απόφαση αποτελεί αναγνωστέο έγγραφο της δικογραφίας σας. Αν κρίνετε διαφορετικά, θα είναι σαν να αυτοαναγορεύεστε σε δικαστήριο δεύτερου βαθμού. Μην το κάνετε. Καταδικάστε τους και εσείς για απλή συνέργεια, λόγω ψυχικής συνδρομής, και αφήστε το δικαστήριο του δεύτερου βαθμού να τους κρίνει τελεστίκα, σε μια δίκη που θα περιλαμβάνει τις υποθέσεις και των δυο πρωτόδικων αποφάσεων».

Η κίνηση αυτή είναι εμφανώς παράνομη. Οταν μια απόφαση δεν έχει τελεστίκησε, δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αναγνωστέο έγγραφο σε άλλη δίκη. Αυτό το γνωρίζουν και οι πέτρες των δικαστικών μεγάρων. Και βέβαια, το γνωρίζει πολύ καλά ο εισαγγελέας Βομπίρης που υπογράφει τις κλήσεις προς τους κατηγορούμενους. Οπως γνωρίζει πολύ καλά ο ίδιος, ότι στη δίκη που προηγήθηκε, στην οποία ήταν ο αναπληρωτής εισαγγελέας και εκείνος που είχε την ίδια της ανατριχιαστικής «ψυχικής συνδρομής», έγινε τέτοια συζήτηση και υπομνήστηκε σε συνήγορο της υπεράσπισης, ότι δεν μπορεί να κάνει χρήση δικαιοσύνης απόφασης που δεν είναι τελεστίκη. Θεωρούν, όμως, ότι στο πλαίσιο της «αντιτρομοκρατικής» εκστρατείας μπορούν να καθαγιαστούν τα πάντα. «Τόσα έχουν γίνει, γιατί όχι και αυτό», σκέφτονται.

Ο λόγος αυτής της κίνησης είναι προφανής. Λένε στους δικαστές του επόμενου δικαστήριου: «Κοιτάξτε να δείτε, οι συνάδελφοί σας του προηγούμενου δικαστήριου έτσι

■ Ψήνουν συμφωνία για απολύτως στον ΟΤΕ

ΣΕ ΠΑΖΑΡΙΑ με την κυβέρνηση και τη διοίκηση του ΟΤΕ βρίσκεται η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΟΜΕ-ΟΤΕ. Η ίδια η ΟΜΕ-ΟΤΕ ανακοίνωσε ότι στη συνάντηση που είχε την περασμένη Δευτέρα με τον Αλογοσκούφη ο υπουργός Οικονομίας δεσμεύτηκε ότι θα προχωρήσει σε νομοθετική ρύθμιση προγράμματος «εθελουσίας εξόδου» εργαζομένων, με την προϋπόθεση ότι θα προηγηθεί συμφωνία της ΟΜΕ-ΟΤΕ με τη διοίκηση της επιχείρησης. Αυτό σημαίνει

Τρομοκρατία ο ένοπλος αγώνας!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

όλων των κυριότερων πολιτικών κομμάτων εκείνη την περίοδο, ήταν επομένως ένας συμβιβασμός που έγινε με την ενεργό μεσολάβηση του ΟΗΕ και αφού μας ενημέρωσε ότι το κόμμα τους «υποστήριζε ότι το Συμβούλιο ήταν μόνο μια αρένα μεταξύ άλλων για τον αγώνα μας για εθνική κυριαρχία και ανεξαρτησία» (σ.σ. τα χάπια μου!!!), κατέληξε στα εξής εκπληκτικά (κρατηθείτε):

«Ο Ιρακινός λαός έχει το νόμιμο δικαίωμα να καταφύγει σε διάφορες μορφές αγώνα για να τερματίσει την κατοχή και επομένως να επαναφέρει την εθνική κυριαρχία. Ομως η αντίσταση στην κατοχή δεν περιορίζεται στο να καταπιάνεται με βίαια μέσα αγώνα, αλλά μάλλον στο να περιλαμβάνει διάφορες μορφές πολιτικού αγώνα. Τα μαθήματα της ιστορίας μας διδάσκουν ότι οι λαοί καταφεύγουν στον ένοπλο αγώνα μάνον όταν αναγκάζονται να το κάνουν, εφόσον έχουν εξαντλήσει όλα τα πολιτικά μέσα. Είναι γεγονός ότι οι ένοπλες επιχειρήσεις που διεξάγονται από ομάδες φραντάρματα, είτε ισλαμιστικές εξτρεμιστικές είτε υποστηριχτές του σανταμικού καθεστώτος, επιφέρουν ζημές στον επιδιωκόμενο στόχο: να ξεμπερδέψουμε με την κατοχή το δυνατό συντομότερα. Τέτοιες επιχειρήσεις στην πράξη δίνουν το πρόσχημα στις κατοχικές δυνάμεις να παρατείνουν την παρουσία τους, όπως επίσης να σπέρνουν το φόβο μέσα στον κόσμο, διαιωνίζοντας το καθεστώς της έντασης. Τρομοκρατικές πράξεις που σκοπεύουν σε αθώους πολίτες, όπως εγκληματικές βόμβες σε αυτοκίνητα, απαγωγές και δολοφονίες, καθώς και σαμποτάζ σε βασικές υπηρεσίες, ηλεκτρικά δίκτυα και πετρελαιογαργύς, το μόνο που κάνουν είναι να επιδεινώνουν τη δυστυχία του λαού και να τις απομονώνουν απ' αυτόν. Τα θύματα ήταν χιλιάδες αθώοι πολίτες που τραυματίστηκαν ή πέθαναν. Αυτές οι τρομοκρατικές πράξεις καταδικάστηκαν απ' τον Ιρακινό λαό!!!»

Τρομοκράτες λοιπόν οι Ιρακινοί αντάρτες, σύμφωνα με τα συντρόφια του Περισσού! Να τα χαίρεστε τα συντρόφια σας, κύριοι. Με τέτοιους «κομμουνιστές» μέχρι και ο Μπους μπορεί να συνεργαστεί! Για ένα πρόγμα δεν πρέπει να τους κατηγορήσουμε. Οι κύριοι δεν έχουν αυταπάτες. Είναι απλά πληρωμένοι πράκτορες των κατακτητών, με πλήρη συνειδητηση των όσων λένε. Γιατί αν καταγγέλλεις σαν τρομοκρατία την ένοπλη αντίσταση στο Ιράκ, υποστηρίζοντας ότι δεν έχουν εξαντληθεί όλα τα μέσα για... ειρηνικό αγώνα, τότε ή είσαι πανηλίθιος ή πατενταρισμένος χαριές. Μέσος δρόμος δεν υπάρχει.

ΥΓ1: Οι «σύντροφοι» του «Ριζοσπάστη» αν και είχαν εκτενές ρεπορτάζ για τη διεθνή αυτή συνάντηση, για το ζήτημα του Ιράκ έκαναν τουμπεκί. Το μόνο που είπαν είναι ότι οι συμμετέχοντες «απέρριψαν την προσπάθεια να χαρακτηριστούν ως "τρομοκρατικά" λαϊκά και εθνικοπολευθερωτικά κινήματα». Αν κρίνουμε απ' το παραπόνων κείμενο, καταλάβαμε...

ΥΓ2: Το γεγονός ότι από την εκδήλωση διεθνιστικής αλληλεγγύης, που οργανώνει αύριο στο Σπόρτινγκ το ΠΑΜΕ, απουσιάζει η αναφορά στο Ιράκ (ενώ υπάρχουν η Κούβα, το Βιετνάμ, η Β. Κορέα και η Παλαιστίνη) δείχνει ότι τις ίδιες απόψεις με τους Ιρακινούς μοιράζονται και άλλοι «σύντροφοι», γ' αυτό και ο Περισσός αναγκάστηκε να εξαρέσει το Ιράκ.

■ Συνεχίζονται οι κινητοποιήσεις των φυλακισμένων

Ακούει κανείς;

Κραυγή αγωνίας από τις μεγαλύτερες φυλακές της χώρας, όπου οι κρατούμενοι συνεχίζουν τις κινητοποιήσεις τους (απεργία πείνας και αποχή από το συσσίτιο). Κραυγή αγωνίας των κολασμένων αυτής της κοινωνίας για τη βαρβαρότητα του «σωφρονιστικού» συστήματος και την αθλιότητα των φυλακών.

Κι όμως, αυτή η κραυγή αγωνίας μοιάζει να φτάνει «εις ώτα μη ακουόντων». Τα ΜΜΕ περνούν το γεγονός εντελώς στο ντούκου ή το φιλοξενούν στα ψηλά. Φαίνεται καθιαρά πως τα φώτα της δημοσιότητας στις φυλακές πέφτουν μόνο όταν κάποιοι κροτούμενοι πεθαίνουν από χρήση ναρκωτικών ή όταν η διαμαρτυρία μετατρέπεται σε στάση, όταν ανάβουν φωτιές, οι κρατούμενοι κρεμούνται στα κάγκελα και τα ΜΑΤ εισβάλλουν για να δώσουν λύση. Την ίδια αδιαφορία δείχνει ο νομικός κόσμος, πληγεί ελάχιστων εξαιρέσεων, η διανόηση, οι επιφανείς πανεπιστημιακοί, αλλά και οι διάφορες ενώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Οσο για το κράτος, εκμεταλλεύμενο τη γενική αδιαφορία, έπεισε πάνω στους κρατούμενους, με σκοπό να αποδύναμωσει την κινητοποιήση τους. Οι ρουφιάνοι έδωσαν ονόματα και αρκετοί κρατούμενοι που θεωρήθηκαν πρωτοστάτες και οργανωτές της κινητοποίησης μετήχθησαν σε άλλες φυλακές. Φύ-

λακες και ρουφιάνοι εκβιάζουν, τάζουν άδειες και μεροκάματα, διαδίδουν φήμες για σταμάτημα της κινητοποίησης. Παρά ταύτα, τουλάχιστον 800 κρατούμενοι στο Μαλανδρίνο, την Πάτρα και τη Λάρισα συνεχίζουν, ενώ πυρήνες κρατουμένων συμμετέχουν στην κινητοποίηση και σε άλλες φυλακές.

Δημοσιεύουμε παρακάτω το τελευταίο κείμενο που πήραμε από τους κρατούμενους που βρίσκονται σε κινητοποίηση:

Ανακοίνωση-έκκληση

της επιτροπής
κρατουμένων των
φυλακών Μαλανδρίνου,
Πάτρας και Λάρισας

Δεκαπέντε μέρες μετά το ξεκίνημα του αγώνα μας για την βελτίωση των συνθηκών κράτησής μας και των προϋποθέσεων αποφυλάκισης συνεχίζουμε με μεγαλύτερο πείσμα και αποφασιστικότητα.

Παρά τις μεταγωγές αγωνιζόμενων φυλακισμένων, τις απειλές και τη συνωμοσία σωπής του Υπουργείου Δικαιοσύνης είμαστε αποφασισμένοι να μείνουμε όρθιοι. 130 κρατούμενοι στη φυλακή Μαλανδρίνου συνεχίζουν από τις 12/10 την αποχή συσσίτιου ενώ 60 ακόμα κάνουν εδώ και μια εβδομάδα απεργία πείνας. Στη Γ' Πτέρυγα της φυλακής Λάρισας 150 άτομα κάνουν απεργία πείνας ενώ στη Γ' Πτέρυγα της φυ-

λακής Πάτρας 215 κρατούμενοι κάνουν αποχή συσσίτιου και στη Β' Πτέρυγα 200 απεργία πείνας. Επίσης ομάδες κρατουμένων κάνουν απεργία πείνας σε διάφορες φυλακές της χώρας (Κομοτηνή, Ναύπλιο κ.λπ.).

Απέναντι σ' αυτή τη πραγματικότητα το υπουργείο Δικαιοσύνης σωπά. Τί περιμένουν οι αρμόδιοι; Να εκφραγούν από την απελπισία και την οργή οι φυλακισμένοι, να ανάψουν φωτιές, να στείλουν τα ΜΑΤ και όλα να ξαναγυρίσουν εκεί που τους βλέμμει;

Έχουμε στείλει εγκαίρως τα αιτήματά μας στο υπουργείο. Έχουμε ενημερώσει οργανώσεις για τα αινιχτώπινα δικαιώματα και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Δεν ζητάμε τίποτα περισσότερο από το να εφαρμοστούν οι νόμοι για τις άδειες και τις αναστολές, ώστε να σταματήσει η εξοντωτική κοροϊδία των υπεύθυνων σε βάρος μας, να εφαρμοστούν οι νόμοι για τη θεραπεία των χρηστών ναρκωτικών σε κέντρα απεξάρτησης εκτός φυλακών, να ακολουθήσει η ελληνική νομοθεσία την αντίστοιχη άλλων ευρωπαϊκών χωρών ως προς τον τρόπο υπολογισμού της ισθίας ποινής.

800 φυλακισμένοι, 800 άνθρωποι αγωνιζόμαστε για το δίκιο μας. Περιμένουμε απαντήσεις από τους αρμόδιους, ζητάμε τη συμπαράσταση κάθε ελεύθερου ανθρώπου.

5/10/04

Ξεπέρασαν κάθε όριο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ

Ζητήσαμε από τη Μαρίνα Δαλιάνη, συνήγορο υπεράσπισης του Χρ. Τσιγαρίδα, να μας σχολιάσει αυτή την προκλητική εισαγγελική κίνηση και μας έκανε το παρακάτω σχόλιο:

«Η δίκη που θα διεξαχθεί στον Κορυδαλλό στις 7 Φεβρουαρίου 2005 είναι κατά το αντικείμενό της απολύτως συναφής με την δίκη που ολοκληρώθηκε στις 11 Οκτωβρίου 2004. Ηδη από το στάδιο της κλήτευσης στο ακροατήριο των κατηγορουμένων για την φερόμενη ως δεύτερη δίκη ΕΛΑ, διαφαίνεται η πρόθεση επικύρωσης της αποφασιστικής εκτροπής από το κράτος δικαίου που σημειώθηκε στην πρώτη δίκη με την βίαιη είσοδο στην νομολογία της αρχής της συλλογικής ευθύνης, πριν αποσύνδεση της ενοχής από την πράξη και της ποινής από την ενοχή. Η επιλογή της εισαγγελικής αρχής να εντάξει στον κατάλογο των αναγνωστών εγγράφων αποσπάσματα (χωρίς να διευκρινίζεται ποια) από την ήδη εξαφανισθείσα, μετά την άσκηση εφέσεως από τους κατηγορουμένους, καταδικαστική απόφαση της πρώτης δίκης, κατά πρωτοφανή παράβαση της δικονομικής αρχής ότι στην ποινική δίκη δεν μπορεί να αναγνωσθεί κανένα έγγραφο από άλλη δίκη, εκτός αν έχει εκδοθεί γ' αυτήν αμετάκλητη απόφαση, καταδεικνύει ένα και μόνο γεγονός: ότι οι κατηγορουμένοι θα φτάσουν και πάλι ενώπιον της δικαιοσύνης απογυμνωμένοι και τυπικά πλέον από το τεκμήριο αθωάτητας και ήδη στερηθέντες -κατά την ευθεία παραδοχή τουλάχιστον της κατηγορούσας αρχής- από τις ελάχιστες εγγυήσεις του ποινικοδικιακού συστήματος. Σε αυτό το κλίμα ανατροπής της λο

Γιατί πέφτουν οι τιμές των αγροτικών προϊόντων;

Πιατί φέτος μειώθηκαν πολύ οι ήδη χαμηλές τιμές πολλών αγροτικών προϊόντων (εμπορευμάτων), όπως στάρι, καλαμπόκι, ρύζι κλπ, μειώθηκαν κατά πολύ. Οι εισαγωγές και μεταποιητές κεφαλαιοκράτες δικαιολογούν τις μεγάλες εισαγωγές αυτών των αγροτικών προϊόντων στο όνομα της κακής ποιότητας των ομοειδών ελληνικών. Στο όνομα της ποιότητας δικαιολογούν και τις προσφερόμενες απ' αυτούς εξευτελιστικές τιμές παραγωγού. Αποφεύγουν όμως την παραμικρή αναφορά στο ότι (επειδή ανοίξαν διάπλατα οι αγορές της ΕΕ των 25 στα αγροτικά προϊόντα των βαλκανικών και άλλων χωρών, με την κατάργηση των ποσοστώσεων και τη μείωση μέχρι μηδενισμού των δασμών) έχουν τη δυνοτότητα να αγοράζουν τα αγροτικά προϊόντα σε εξευτελιστικές τιμές. Οσον αφορά δε την ποιότητα των εισαγόμενων αγροτικών προϊόντων, που αποτελούν πρώτες ύλες της βιομηχανίας, τίποτα δεν έχουν να ζηλέψουν τα ελληνικά, των

οποίων η ποιότητα φέτος ελάχιστα διέφερε από πέρυσι. Δεν πρέπει να ξεχνάμε, ότι οι κεφαλαιοκράτες όχι μόνο την παραγωγή ποιοτικών, αλλά και την παραγωγή υγεινών τροφίμων τη θεωρούν αντιπαραγωγική, γιατί αντιστρατεύεται την αποκόμιση ανώτατων κερδών.

Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας δήλωσε αδυναμία να παρέμβει στους εμπόρους και μεταποιητές για να αγοράσουν ελληνικά αγροτικά προϊόντα και ανακοινώσεις ως μέτρο παρέμβασης υπέρ των ελλήνων αγροτών την ενεργοποίηση των φυτοϋγειευνομικών ελέγχων. Δηλαδή ανακοίνωσε ως μέτρο την αυτονόητη υποχρέωσή της να ελέγχει τους υπηρεσιακούς παράγοντες κατά πόσο διεξάγουν πραγματικούς φυτοϋγειευνομικούς ελέγχους (και όχι μόνο). Δεν έκανε όμως την παραμικρή αναφορά στο ότι η προηγούμενη πολιτική ηγεσία ψήφισε στα αρμόδια κοινοτικά όργανα την κατάργηση των ποσοστώσεων και

των δασμών σε πολλά αγροτικά προϊόντα. Αυτή η παραλειψή δεν είναι τυχαία, γιατί και η σημερινή κυβέρνηση θα κάνει το ίδιο, μιας και βούληση των Κομισάριων και των άλλων οργάνων της ΕΕ είναι η γενίκευση αυτής της πολιτικής και για άλλα αγροτικά προϊόντα που εισάγονται απ' τρίτες χώρες, που γι' αυτές υπάρχουν ακόμη ποσοστώσεις και δασμοί για τα εσαγόμενα αγροτικά προϊόντα.

Η Κομισιόν και τ' άλλα θεσμικά όργανα της ΕΕ, με τη συγκατάθεση όλων των κυβερνήσεων, επιδιώκουν να καταργήσουν σταδιακά τις ποσοστώσεις και τους δασμούς όλων των αγροτικών προϊόντων που παράγονται στις χώρες της ΑΚΕ (Αφρική, Καραϊβική και Ειρηνικός), όχι γιατί τους έπιασε ο πόνος για την άθλια κατάσταση των λαών των χωρών αυτών και θελουν να βελτιώσουν ουσιαστικά τη θέση τους (άλλωστε, γιατί να τους πιάσει, όταν οι ίδιοι τους έφεραν σ' αυτή την κατάσταση), αλλά γιατί θέλουν ως αντάλλαγμα να εξασφαλίσουν

από τις κυβερνήσεις των χωρών αυτών:

Πρώτο, το πλήρες άνοιγμα των αγορών των χωρών τους στα βιομηχανικά τους προϊόντα.

Δεύτερο, το προνόμιο να διαχειριστούν τις κρατικές προμήθειες.

Τρίτο, κίνητρα κάθε είδους στο μεγάλο ευρωπαϊκό κεφάλαιο, για να κάνει επενδύσεις στις χώρες αυτές.

Η ελεύθερη εισαγωγή φτηνών αγροτικών προϊόντων στις χώρες της ΕΕ από την μια πλήττει την αγροτική φτωχολογία των χωρών του λεγόμενου ευρωπαϊκού νότου, ενώ από την άλλη δεν επιφέρει κανένα όφελος για την εργαζόμενη και εκμεταλλευμένη κοινωνία, μιας και οι τιμές των μεταποιημένων αγροτικών προϊόντων όχι μόνο δεν πέφτουν αλλά αντίθετα αυξάνονται.

Πολλές φορές μέχρι σήμερα έχουμε τοποθετηθεί για το αίτημα των αγροτών της ΕΕ και των χωρών της ΑΚΕ, αλλά και άλλων περιοχών, για τη διατήρηση ή μη των επιδοτήσε-

ων από τον κοινοτικό προϋπολογισμό. Πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι οι επιδοτήσεις μπήκαν στην μεταπολεμική ΕΕ γιατί το ευρωπαϊκό κεφάλαιο ήθελε να εξασφαλίσει έναν όγκο παραγωγής αγροτικών προϊόντων ως πρώτη ύλη για τη βιομηχανία. Τώρα αυτή η αναγκαιότητα εξελίπτει και γι' αυτό το κεφάλαιο προσανατολίζεται στις εισαγωγές και στην κατάργηση των ποσοστώσεων και των δασμών, με στόχο πάντα να εξασφαλίσει φτηνές πρώτες ύλες για τη βιομηχανία. Οι κοινοτικές επιδοτήσεις, ακόμη και στην εποχή των λεγόμενων παχιών αγελάδων, δεν απέτρεψαν τη μαζική συρρίκνωση της φτωχής αγροτιάς στις χώρες της ΕΕ. Τέλος, η κατάργηση των κοινοτικών επιδοτήσεων, των δασμών και των ποσοστώσεων δεν θα οδηγήσει σε ουσιαστική βελτίωση της θέσης της φτωχής αγροτιάς των εξαρτημένων χωρών.

Ιστορικά, καθ' όλη την περίοδο ύπαρξης του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής,

οι τιμές των αγροτικών προϊόντων (εμπορευμάτων) ήταν και είναι πολύ κάτω από την αξία τους. Αυτό δεν οφείλεται στην υπερπαραγωγή τους, όπως ισχυρίζονται οι αστοί αναλυτές, αλλά στο γεγονός ότι υφίστανται οι ανταγωνιστικές ανάμεσα στην πόλη και το χωριό, από τη μια, και ανάμεσα στις μεγάλες καπιταλιστικές χώρες και τις εξαρτημένες χώρες, από την άλλη. Και ακόμη στο διάστημα αυτών των αντιθέσεων το μεγάλο κεφάλαιο επιβάλλει τους όρους του αγοράζοντας τα αγροτικά προϊόντα–πρώτες ύλες της βιομηχανίας σε πολύ χαμηλές τιμές.

Πού βρίσκεται η διέξοδος για την φτωχή αγροτιά σ' όλες τις χώρες; Θα το επαναλάβουμε για μια ακόμη φορά, όσο κι αν αυτό ηχεί μονότονα: Στην ενότητα με την εργατική τάξη και στον αγρόνα για την ανατροπή του καπιταλισμού και τη δημιουργία μιας κοινωνίας απολαμβάνης από την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

■ Υποκριτική εκστρατεία του υπουργείου ενάντια στις ελληνοποιήσεις αμνοεριφίων

Κρατάει χρόνια αυτή η κολόνια

Ηελληνοποίηση αμνοεριφίων (ηλικίας μέχρι ενός χρόνου) από Βουλγαρία, Ρουμανία και άλλες βαλκανικές χώρες είναι μια παλιά ιστορία, που διαδραματίζόταν σε πολλούς νομούς της χώρας, ιδιαίτερα δε στην βόρεια Ελλάδα. Η ιστορία αυτή γιγαντώθηκε ιδιαίτερα από τις αρχές του 2004, γιατί από τότε καταργήθηκαν οι ποσοστώσεις και οι δασμοί για εισαγόμενα αμνοεριφίων (και για άλλα ζώα, κρέατα κλπ.). Η κατάργηση των ποσοστώσεων και των δασμών είχε σαν αποτέλεσμα να αυξήθουν οι εισαγωγές απ' αυτές τις χώρες. Γίνεται λόγος για 650.000 κεφάλια.

Η ιστορία αυτή ήταν γνωστή σε μας από το 2001 (ξέραμε αρκετές περιπτώσεις που είχαν παραπεμφθεί στην εισαγγελία), γνωστή ευρέως στους κτηνιατρους δημοσίους υπαλλήλους και γνωστή επίσης στην πρώτη και την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας. Ας σταματήσει λοιπόν ο υφυπουργός Α. Κοντός να μιλάει για έρευνα και ανεύρεση στοιχείων τους τελευταίους δυομήνες, γιατί και ο ίδιος γνώριζε γ' αυτή την ιστορία. από πολι παλιά.

Ποιοι φέρουν ευθύνες γ' αυτή την ιστορία; Πρώτα απ' όλα

οι καπιταλιστές που για λογαριασμό τους σφάζονταν τα αμνοεριφία και βαφτίζονταν ελληνικά, αποκομίζοντας τεράστια κέρδη και κάνοντας μεγάλη εισφοροδιαφυγή. Δεύτερο, οι προηγούμενες πολιτικές ηγεσίες, που μπορούσαν τον ελεγκτικό μηχανισμό του υπουργείου Γεωργίας από το 1994 με την μεταφορά των ΔΑΑ (Διεύθυνση Αγροτικής Ανάπτυξης) και ΔΚ (Διεύθυνσης Κτηνιατρικής) στις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις και την πρακτική τους να μην προσλαμβάνουν γεωπόνους και κτηνιατρούς, με αποτέλεσμα να είναι πολύ λιγότεροι απ' αυτούς που απατούνται για να γίνονται ουσιαστικοί έλεγχοι, φυτοϋγειευνομικού και κτηνιατρικού. Τρίτο, οι νομάρχες που ως πολιτικοί προϊστάμενοι των προϊσταμένων των ΔΑΑ και ΔΚ επέβαλαν τις θελήσεις τους και την τακτική που έπρεπε να ακολουθήσουν έναντι των καπιταλιστών που ασχολούνται με την εμπορία και μεταποίηση αγροτικών προϊόντων αντιμετωπίζουν την οργή των προϊστάμενων, που οδηγεί στην απόφαση για παροπλισμό τους. Πολλές φορές αυτός γίνεται και με την σύμφωνη γνώμη ή υπόδειξη του νομάρχη που είναι προϊστάμενος της ΔΚ και των ρωτήσαμε γιατί δεν εισηγήθηκε το κλείσιμο του σφαγείου, μας παρέπεμψε στον πολιτικό του προϊστάμενο που είναι ο Β' Αντινομάρχης. Βάλαμε σ' αυτόν το ίδιο ερώτημα και η απάντηση που είχαμε αναφέρησε στην έντιμη κτηνιατρούς; Μήνυμα αποκαρδίωσης και απογοήτευσης. Σε συζήτηση που είχαμε αναφέρησε τίνος την οργή των προϊστάμενων σε ασφαλεία την οποία έχει δημιουργηθεί γύρω από τα σφαγεία. Τόνισε ακόμα τον κίνδυνο που διατρέχουν στα σφαγεία οι κρεοσκόποι κτηνιατροί, μετά τη διάλυση των αστυκτηνιατρικών υπηρεσιών και τη μη παρουσία αστυνομικών στα σφαγεία.

Πρόσφατα, αρχές Οκτώβρη, έντιμος κτηνιατρος που εκτελούσε χρέα κρεοσκόπου σε σφαγείο της βόρειας Ελλάδας, εμποδίστηκε από τον ιδιοκτήτη του σφαγείου να εκτελέσει το καθήκον του και απειλήσει ότι όσες φορές θα πηγαίνει αυτός ή ένας άλλος συνάδελφός του για έλεγχο του σφαγείου αυτό θα κλείνει

ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

* Η προεδρολογία συνεχίζεται, με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ να κρατούν κλειστά τα χαρτιά τους. Τα ονόματα που μέχρι στιγμής ακούγονται είναι του Μίκη Θεοδωράκη, του Μίκου Μάους, του Πέτρου Μολυβιάτη, του επιδεωρητή Ό' Χάρα, του Νίκου Κωνσταντόπουλου αλλά και της Υπουργιάννας Καψοδάση-Φιεστοπούλου, του ακαδημαϊκού Γιώργου Οσφουκάμπη και της Θεοδώρας Κούθελου ή Μητσοτάκη, που για λόγους image διατηρεί το ψευδώνυμο-password Ντόρα Μπακογιάννη. Η ΝΔ λέει ότι δια ανοίξει τα χαρτιά της τον Γενάρη, μετά από την εδνική ημέρα χαρτοπαιχίας της πρωτοχρονιάς. Το ΠΑΣΟΚ παραμένει εν αναμονή, αφού έχει αρχηγευθεί εδώ και μήνες ο μηχανισμός πρωτοβουλιών ενώ το ΚΚΕ, ως ακραιφνές επαναστατικό κόμμα, δεν ασχολείται με αστικές διαδικασίες. Ο δε ΣΥΝ, μετά την μετατροπή του σε ΠΛΗΝ, έχει ν' αντιμετωπίσει τη δική του προεδρολογία και δ' ασχοληθεί αργότερα με το ζήτημα. Μία σκέψη να προταθεί ο εκσυγχρονίσας τη χώρα κ. Σημίτης για τη δέση του προέδρου της Δημοκρατίας, έδωσε ιδέα για νέα κινηματογραφική ταινία, που αναμένεται να σπάσει τα ταμεία, αφού το είδος της φαρσοκωμαδίας διέρχεται κρίση στο εγχώριο σινεμά. Δεν αποκλείεται η κατάθεση προτάσεων-εκπλήξεων. Ονόματα που ακούγονται στην πιάτσα είναι αυτό του εδνικού σουβλατζή-γυρά Μπαϊράκταρη, του Ρεχάγκελ, του Αλέκου Γιωτόπουλου [για να εφαρμόσει τα δημοκρατικά πρότυπα της Γερμανίας, των οποίων υπεραμύνεται σε πρόσφατη δηλωσή του] ή ενός εκ των πέντε νταβατζήδων, με προτεραιότητα στον εδνικό μας εργολάβο. Πολλές πιθανότητες συγκεντρώνει η πρόταση Γιωτόπουλου, σε μια κίνηση καλής δέλησης από την μεριά της κυβέρνησης που δέλει έτσι να δειχεί ότι δεν υπάρχει ειδικό καθεστώς κράτησης, μεταφέροντας την κατοικία και τον διακοσμητικό ρόλο του προέδρου, στον Κορυδαλλό. Επί του δέματος αναμένονται ζυμώσεις και εξελίξεις και δα σας κρατάμε ανήμερους.

* Γιατί όχι ο Καραμανλής πρόεδρος της δημοκρατίας, δηλώνει ο Ανανδριανόπουλος σε εφημερίδα της Θεσσαλονίκης! Τι είδους στιάπου [που λέει κι ο Βασίλης] έχει στο νου του το παλουκάρι και δέλει να φύγει από τη μέση ο δάμαλος και να γίνει διακοσμητικό; Ο οποίος πιάνει βέβαια και πολύ χώρο, αλλά και η άλλη που δα τον διαδεχεί δημιουργεί εξίσου σημαντικό πρόβλημα σε κάθε χωροταξική μελέτη ενσωμάτωσης.

* Πρόσφατες αλλά και παλαιότερες ευρωπαϊκές μελέτες λένε ότι η Θεσσαλονίκη είναι η πιο τσιμενταρισμένη πόλη της Ευρώπης με 97%. Σε συνέπεια του στον τοπικό τύπο, ο δήμαρχός της καμάρων για 8,77% πρασίνου στο δήμο! Τα τρία (τοις εκατό) πρασίνου της πόλης, τριπλασιάστηκαν. Η αντιπολίτευση πάλι, μιλάει για μόλις δύο τετραγωνικά πρασίνου για κάθε δημότη. Εσείς τι λέτε; Miracolo ή εφιάλτης;

* Και η ανέγερση του νέου δημαρχιακού μεγάρου καδυστερεί, γιατί το ανέλαβε η εταιρία "Άκτωρ" του Μπόμπολα, που έχει ένα μικρό προβληματάκι με το πιστοποιητικό διαφάνειας από το ΕΣΡ.

* Οι τύποι του λιμενικού που βασάνισαν μετανάστες με τα φαλακιά υποκατάστατα-γκλομπ έπεσαν στα μαλακά και κυκλοφορούν πάλι ανάμεσά μας. Οι δε καταδρομέις που έκαναν τα ίδια στο Φαρμακονήσι βρίσκονται στην Κω σα να μην συνέβη τίποτα και περιφανεύονται στις καφετέριες του νησιού για την μαγικά τους. Μηράβι στη δικαιοσύνη που, όντως τελικά, δεν εκδικείται...

* Η "καλύτερη δημοκρατία που είχαμε ποτέ", έχει ανεξιχνίαστες απόπειρες δολοφονίας και εμπρησμών κατά δημοσιογράφων κι εκδότων, έχει νταβατζήδες, συντεχνίες, έχει απ' όλα. Έχει χουντικούς με ζαρζαβατικά που δεν απειλούν ούτε απειλούνται και δανάσιμους εχθρούς με πολλαπλάσιες ποινές από κείνες των χουντικών, γιατί βλέπετε αυτοί είναι επικίνδυνοι για την "καλύτερη δημοκρατία". Ο νονός ξέχασε να προσθέσει τη λέξη τριτοκοσμική.

* Ταξιτζήδες, οι ιδιοκτήτες και κυρίαρχοι των δρόμων! Κάποιος με παπάκι έκανε παρατήρηση σε έναν ταξιτζή που σταμάτησε ξαφνικά προς... άγραν πελατών κι εκείνος έκανε καταπάνω του, να τον χτυπήσει! Συνεπικουρόμενος παρ' εμού [έψαλλα από την άλλη μεριά, καθότι παδών], ο παπάκιας του απένειμε τον μέγα του οδικού πολέμου γαμόσταυρο.

* Αύριο (31/10) είναι η παγκόσμια ημέρα της αποταμίευσης. Απαραίτητη προϋπόθεση της οποίας είναι η ύπαρξη χρημάτων...

* Καλό δα ήταν πάντως να καθιερωθεί και η μέρα της εκταμίευσης...

* Για την Ημέρα του Νταβατζή δα αποφανθεί το Μπαϊράκταριον, όταν συνέλθει ολομελώς.

Kokkinoskoufita

Κάτι μας είπαν και δεν απαντά κανείς

Αφορμή για σκέψεις μας έδωσε το παρακάτω κομμάτι ενός άρθρου της Ελευθεροτυπίας, το οποίο δεν απασχόλησε ιδιαίτερα κανέναν, αν και θα έπρεπε να μας προβληματίσει όλους (αφήσαμε δέκα μέρες να περάσουν, μήπως και δούμε να διατυπώνεται οποιοδήποτε προβληματισμός, αλλά μάταια):

«Στην αναταραχή αλλά και την αμηχανία που επικρατεί στις τάξεις των αναρχικών και των αριστεριστών, σχετικά με τη στάση τους για τις απεργίες πείνας που κάνουν οι καταδικασθέντες της 17N, αποδίδουν στελέχη της Κρατικής Ασφαλείας τους εμπρησμούς τραπεζών στο κέντρο της Αθήνας, το βράδυ του Σαββάτου. Οι αρχές ασφαλείας κρατούν διακριτική στάση αναμονής και δεν θέλουν να προσφέρουν ερείσματα συστερώσεων σ' ένα κοινωνικοπολιτικό χώρο που εμφανίζει αδυναμία για μαζική συμμετοχή σε ακραίες αντιδράσεις».

Αναταραχή και αμηχανία. Δύο από τα κεφάλια της Λερναίας Ύδρας που ταλαιπω-

ρεί παλαιόθεν το κίνημα. Ενας χώρος με θεωρητικά μα και πρακτικά προβλήματα άμεσης δράσης ή αντίδρασης, λόγω των ετερόκλητων (;) δυνάμεων που συγκεντρώνει. ("Και ένας αριστερός ν' απομείνει στην Ελλάδα, θα αυτοδιασπαστεί" γράφει ο Γ. Παπαδόπουλος-Τετράδης στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία-24/10). Αναταραχή και αμηχανία που προσπαθούν να υπερκεραστούν με συσκεψεις επί συσκέψεων, με απέλειωτες, συχνά ανέξοδες συζητήσεις που απορροφούν και ως αποσβεστήρες κάποτε εκτονώνουν τη διάθεση για δράση, με μια επίπονη διαδικασία διύλισης και το απελέσφορο της βάσης λειτουργίας τους. Με το ειδικό βάρος συχνά να συνοψίζεται στην παρουσία και μόνο, στην απόκτηση του πιστοποιητικού συμμετοχής (που επικυρώνεται το πολύ πιο εύκολο για οποιονδήποτε "πυροσβεστικό" φορέα ν' αντιμετωπίσει δέκα μικροεστίες που ανέβουν εδώ κι εκεί, παρά μια ενδεχόμενη μεγάλη φωτιά που θα μπορούσαν να συνθέσουν αυτές οι εστίες σ' ένα και μόνο νησίσματος πολιτικού σκηνικού, με πολύ πιο θεαματικά αποτελέσματα. Ολα αυτά σε συνδυασμό με την πεποίθηση ότι το κίνημα διέρχεται συνθήκες ήττας, δίνουν στους "πυροσβέστες" την άνεση (και συχνά την ασυδοσία) να μετέρχονται θεμιτούς κι αθέμιτους τρόπους για να

έχαμε ξαναγράψει ότι σε μια εποχή που το κίνημα βάλλεται παντοχώθεν με υπερόπτηλα, είναι τουλάχιστον φαιδρό να αναλώνεται σε έναν άκρατο γραφειοκρατισμό και μια εκτραπεία ανάδειξης της λεπτομέρειας που στοιχειώθετεί διαφοροποίηση των μελών του, σε βάρος της συστερώσης και της κοινής δράσης. Οι φυγόκεντρες δυνάμεις που αναπτύσσονται μετά από κάθε τέτοια διαδικασία είναι καταλυτικές, τόσο για το ζητούμενο της κάθε κινητοποίησης, όσο και για το μέλλον του κινήματος. Είναι πολύ πιο εύκολο για οποιονδήποτε "πυροσβεστικό" φορέα ν' αντιμετωπίσει δέκα μικροεστίες που ανέβουν εδώ κι εκεί, παρά μια ενδεχόμενη μεγάλη φωτιά που θα μπορούσαν να συνθέσουν αυτές οι εστίες σ' ένα και μόνο νησίσματος πολιτικού σκηνικού, με πολύ πιο θεαματικά αποτελέσματα. Ολα αυτά σε συνδυασμό με την πεποίθηση ότι το κίνημα διέρχεται συνθήκες ήττας, δίνουν στους "πυροσβέστες" την άνεση (και συχνά την ασυδοσία) να μετέρχονται θεμιτούς κι αθέμιτους τρόπους για να συζητήσουμε για τη συζήτηση και να δρούμε για τη δράση. Να πάρουμε να μιλάμε -όχι άδικα- για την αισχρή στάση της Καποτίου, όπως συστά τόνισε ο Πέτρος Γιώτης στην ίδια εκδήλωση. Κάποτε θα πρέπει να σηκωθούμε λίγο ψηλότερα. Εστω και ίσαστα για να μην φτύνουν... Θοδωρής Μπακάλης

Η Ευρώπη υποδέχεται τη... δημοκρατική Τουρκία

Σε λιγότερο από 50 μέρες η ΕΕ αναμένεται να επισημοποιήσει τις σχέσεις της με την Τουρκία, αποφασίζοντας χρονοδιάγραμμα ενταξιακών διαπραγματεύσεων. Το τελευταίο που απασχολεί τις πολιτικές ηγεσίες των χωρών μελών της ΕΕ είναι η κατάσταση των ανθρώπινων δικαιωμάτων στην Τουρκία. Κάποτε, αυτή η κατάσταση προβαλλόταν ως αποτέλεσμα της πολιτικής ηγεσίες των χωρών μελών προς την Τουρκία, που αποτελείται από μήνες και αντιμετωπίζουν βαρύτατες κατηγορίες, όντας ακόμα προφυλακισμένοι. Ουμίζουμε τα γεγονότα.

Την 1η Απριλίου του 2004 εξελίχτηκε στην Τουρκία, αλλά και σε ορισμένες ευρωπαϊκές πόλεις μια επιχείρηση συλλήψεων ανθρώπων με νόμιμη δράση, η οποία παρουσιάστηκε ως «εξάρθρωση διεθνούς δικτύου τρομοκρατίας». Σ

Ανοίγει ένας επικίνδυνος δρόμος

Την πρόθεσή της να περικόψει το «κίνητρο απόδοσης», ύψους 150 ευρώ, έκανε γνωστή η κυβέρνηση από τους 2000 περίπου εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας, που βρίσκονται στη μετεκπαίδευση και σε εκπαιδευτικές άδειες και από 1000 περίπου της δευτεροβάθμιας.

«Λογικό» ακούγεται, θα βιαστούν να που κάποιοι, αφού οι εκπαιδευτικοί αυτοί για δύο ή τρία χρόνια δεν θα έχουν επαφή με τη διδακτική πράξη.

Η αλήθεια όμως είναι πίσω απ' τη βιτρίνα και το λογικοφανές.

Το «κίνητρο απόδοσης», όπως και όλα τα άλλα επιδόματα, δόθηκαν στους εκπαιδευτικούς ως αύξηση έπειτα από μακροχρόνιους απεργιακούς αγώνες. Η επιδοματική πολιτική είναι γνωστή και προσφιλής σε όλες τις κυβερνήσεις και ακολουθείται συστηματικά απέναντι σ' όλους τους εργαζόμενους που διεκδικούν να ζήσουν με αξιοπρέπεια απ' το μισθό τους.

Τα επιδόματα λογίζονται χώρια από το βασικό μισθό, καθηγώνονται με τα χρόνια σ' ένα δραχμικό ποσό, ενώ δεν υπολογίζονται στις συντάξεις, ανακουφίζονται έτσι το κεφάλαιο και το κράτος του.

Από την άλλη καλλιεργούν αντιθέσεις ανάμεσα στους διάφορους κλάδους εργαζομένων, που λειτουργούν αποτρεπτικά στην έκφραση κοινωνικής αλληλεγγύης, σε περίπτωση που κάποιος κλάδος απεργεί διεκδικώντας αυξήσεις.

Το «κίνητρο απόδοσης», λοιπόν, δεν είναι στην ουσία τίποτε άλλο από μέρος του μισθού. Δεν είναι τίποτε άλλο από κάποια αύξηση που πέτυχαν οι εκπαιδευτικοί, που σημειώτεον είναι οι χαμηλότερα αμειβόμενοι από τους συναδέλφους τους στην ΕΕ.

Μάλιστα, δεν είναι τυχαίο ότι ονομάστηκε «κίνητρο απόδοσης», ώστε να δίνει την ευχέρεια στο κράτος-εργοδότη να το συναρτά άμεσα με το εκπαιδευτικό τους έργο. Παραπέμπει δε ευθέως και χωρίς προσχήματα στις γνωστές θεωρίες περί σύνδεσης του μισθού με την παραγωγικότητα.

Το νομοθετικό πλαίσιο για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού και του έργου του είναι σύγιουρο ότι θα διευκολύνει το κράτος σ' αυτό του είδους τις επιδιώξεις του (περικοπή του μισθού, καλλιέργεια φόρου και υποταγής), αφού «νομίμως» πια θα αφαιρείται απ' τον πενιχρό μισθό του «μη παραγωγικού» και «μη αποδοτικού» εκπαιδευτικού σημαντικό τμήμα του (κίνητρο απόδοσης).

Η αρχή, λοιπόν, γίνεται προστάθεια να γίνει από τώρα με αιχμή τους εκπαιδευτικούς που βρίσκονται στη μετεκπαίδευση και σε εκπαιδευτικές άδειες.

Προς τούτο γίνεται επίκληση στον άρθρο 12, παράγραφος 3 του Ν.3205, που ψηφίστηκε το Δεκέμβρη του 2003. Το άρθρο ορίζει ότι «το κίνητρο απόδοσης περικόπτεται σε κάθε περίπτωση θέσεως του υπαλλήλου σε αργία ή διαθεσιμότητα για οποιονδήποτε λόγο, εκτός από το διάστημα που οι υπάλληλοι τολεούν σε θεσμοθετημένες άδειες (κανονικές, συνδικαλιστικές, ειδικές, εκπαιδευτικές μικρής διάρκειας έως δύο (2) μηνών...)».

Η κυβέρνηση έχει ζόρια και προσπαθεί να βγάλει κι απ' τη μάγια ξύγκι. Εννοείται ότι «μύγια» είναι πάντα οι εργαζόμενοι και όχι το κεφάλαιο προς το οποίο οι παροχές δίνονται αφειδώς.

Λουκέτο σε τμήματα ΤΕΙ

Τμήματα των ΤΕΙ, στα οποία συντρέχουν αντικειμενικοί λόγοι αδυναμίας λειτουργίας τους ή τα οποία έχουν ελάχιστους φοιτητές θα κλείνουν στο εξής και η λειτουργία τους θα επανεξετάζεται στο μέλλον.

Αυτό προβλέπεται σε τροπολογία που κατέθεσε στη βουλή η υπουργός Παιδείας στο νομοσχέδιο για τις μετεγγραφές.

Οι «λογιοί» για τη ρύθμιση αυτή λειτουργούνται κάποιες διοικήσεις ΤΕΙ, που είχαν υποβάλει σχετικό αίτημα, και αφορμή αποτελεσεις η περίπτωση του Τμήματος Τουριστικών Επαγγελμάτων στο ΤΕΙ Ιονίων Νήσων (με έδρα το Αργοστόλι Κεφαλονιάς), το οποίο ενώ είχε προγραμματίσει να δεχθεί 200 σπουδαστές, κατέληξε να έχει μόνον 8!

Η ρύθμιση αυτή του υπουργείου Παιδείας φάνηκε να ανταποκρίνεται στη λογική, θεωρήθηκε λίγο-πολύ επιβεβλημένη και εκεί έληξε το θέμα και ο σχολιασμός του.

Η πολιτική εξουσία διαχειρίζε-

ται το εκπαιδευτικά πρόγματα σαν νόναι απλά «στραγάλιο», σα να μην την αφορούν, σα να μην είναι δικά της έργα και ημέρες.

Αλλά ποιος αλλίθεια, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, ίδρυε αθρόα Τμήματα ΤΕΙ σε κάθε επαρχιακή πόλη, διάσπαρτα ανά την επικράτεια;

Ποιος προχωρούσε στην κίνηση αυτή, χωρίς προηγουμένως να σταθμίσει τη γνωστική αξία των Τμήμάτων, μόνο και μόνο για να ικανοποιήσει την εκλογική πλειάτεια των «τοπικών κοινωνιών»;

Ποιος αδιαφορούσε για την επάρκεια της υλικοτεχνικής υποδομής και του εκπαιδευτικού πρωσπικού και στέγαζε τα νεοϊδρυθέντα Τμήματα όπου λόχει;

Η πραχτική της σταδιακής απορρόφησης των επιτυχόντων κάθε έτους στη διάρκεια των δύο εξαμήνων, ποιος απαράδεκτης κατάστασης είναι απόρροια;

Ποιος συνεχίζει να διατηρεί τη «μαύρη τρύπα» στον προϋπολογισμό των ΤΕΙ, σε βαθμό που να μην μπορούν να καλύψουν τις στοι-

χειώδεις ανάγκες της λειτουργίας τους;

Ποιοι διοχετεύουν σκόπιμα το ποτάμι της νεολαίας από τα Πανεπιστήμια στα ΤΕΙ, μέσω της αύξησης των θέσεων των επιτυχόντων (έχουν φθάσει τις θέσεις των ΑΕΙ) και των παγίδων των εξετάσεων, που αποκλείουν τη συντριπτική πλειοψηφία των υποψήφιών από την πρώτη τους επιλογή;

Ποιοι προκάλεσαν πριν από λίγο καιρό τη νοημοσύνη μας βαφτίζοντας σ' ένα βράδυ «ανώτατα» τα ΤΕΙ, διαπηρώντας το ίδιο και απαράλλαχτο χαμηλό επίπεδο σπουδών;

Ποιοι απαξιώνουν με την πολιτική τους στη συνείδηση της «κοινής γνώμης» τα ΤΕΙ, την ίδια στιγμή που καμιώνονται ότι δήθεν τα αναβαθμίζουν;

Τι και ποιος εξυπηρετεί τελικά τη προσφορά φθηνής, στενής, ρηχής, απόλυτα εξειδικευμένης γνώσης;

Ποια αγορά, ή μη μόνο την καπιταλιστική, εξυπηρετεί ο διαχω-

ρισμός των σπουδών σε Πανεπιστημιακές και αυστηρά τεχνολογικές, αποκλειστικά εφαρμοσμένες; Γιατί αποκλείουν από τη βαθιά και πλατιά γνώση της επιστήμης το «μεσαίο» και «κατώτερο» επαγγελματικό δυναμικό;

Υπήρχε στην Ελλάδα ιστορικά η πραγματική ανάγκη για εκπαίδευση τέτοιου δυναμικού μήπως κατά βάση ο κύριος λόγος ιδρυσης των ανώτερων Τεχνολογικών Ιδρυμάτων ήταν η ανακοπή της αυξανόμενης τάσης της νεολαίας της εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση και η διοχετευσή της στα ΤΕΙ ώστε ν' απορροφηθούν οι κραδασμοί με «καθηρεφτάκια για τους ιθαγενείς»;

Πραγματικά, λοιπόν, είναι εξοργιστικό να βλέπεις τους υπαίτιους τούτης της πολιτικής να συμπεριφέρονται τώρα σαν Πόντιοι Πιλάτοι. Να ανοίγουν και να σφαλίζουν Τμήματα ΤΕΙ, βγάζοντας τη γλώσσα κοροϊδευτικά σε χιλιάδες νεολαίους.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Ξεμασκαρεύτηκε το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ

Εδωσαν διαδηλωτές στους μπάτσους

Το Σάββατο 16 Οκτώβρη ομάδα διαδηλωτών από τους «αυτόνομους χώρους» αποπειράθηκε να παρέμβει σε προγραμματισμένη από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ ομιλία του δημάρχου του Λονδίνου, στελέχους του Εργατικού Κόμματος και πολιτικού και διοικητικού προϊστάμενου της λονδρέζικης «μητροπολιτικής αστυνομίας» Κεν Λιβινγκστον. Ανα αναρωτιέστε τί γύρευε ο Λιβινγκστον σ' αυτή την εκδήλωση, σας πληροφορούμε ότι ήταν αυτός που μέσω του δήμου του Λονδίνου χρηματοδοτούσε τις εκδηλώσεις του Φόρουμ, την οργανωτική ευθύνη των οποίων είχε το SWP (Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, το εγγλέζικο αδελφάκι του ΣΕΚ, για να συνεννοούμαστε). Είχαν προηγηθεί η προκλητική παρουσία και οι έντονες «ενοχλήσεις» της «μητροπολιτικής αστυνομίας» σε κινητοποιήσεις των «αυτόνομων χώρων» -συλλογικοτήτων αντικαπιταλιστών και αντιεξουσιαστών που διεξάγονταν παράλληλα με το ΕΚΦ, οι μπάτσοι του Λιβινγκστον είχαν στήσει από το πρώτο καρτέρι στους δρόμους για να αποκλείσουν τους διαφωνούντες της προηγούμενης μέρας από την πορεία καθώς και οι συνέλαβαν διαδηλωτές στο μετρό της πόλης. Μάλιστα, οι μπάτσοι χρησιμοποίησαν αντίσκηνα του φράρουμ για να ενημερώσουν το κόσμο της πορείας για τα όσα διαδραματίστηκαν. Τους τη φύλαχε όμως η «περιφρούρηση» της SWP. Αφού τους έφραξαν πρώτα το δρόμο προς τη μικροφωνική, στη συνέχεια άφησαν τους μπάτσους του Λιβινγκστον που επόπτευαν με την ησυχία τους, εκ των έσω, το χώρο της συκέντρωσης να τους συλλάβουν. Μάλιστα,

«Είναι πολλά τα λεφτά, Αρη»...

✓ Αρχισαν τα όργανα. Μετά την αποτυχία του στις πρόσφατες εκλογές να ελέγξει τις διοικήσεις των Ομοσπονδιών, ο υφυπουργός Αθλητισμού Γιώργος Ορφανός, επικεντρώνει την προσπάθειά του στον οικονομικό θλεγχο των Ομοσπονδιών, με πρώτη ενέργεια τη δραστική περικοπή των επιχορηγήσεών τους, ενώ έπειτα και συνέχεια με την ενεργοποίηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, το οποίο θα αρχίσει άμεσα να ψάχνει για «λαβράκια» στα ταμεία των Ομοσπονδιών.

Οι αντιδράσεις των θηγομένων «αγνών και ανιδιοτελών εργατών του ελληνικού αθλητισμού», που διοικούν τις Ομοσπονδίες, είναι ιδιαίτερα έντονες και ήδη έχουμε τις πρώτες απειλές για αναστολή των δραστηριοτήτων τους και για «λουκέτων» που θα μπουν εξαιτίας του οικονομικού αδιέξοδου. Οι διοικήσεις μάλιστα στις δυνατές Ομοσπονδίες, όπως ο ΣΕΓΑΣ (στίβος), η ΕΟΚ (μπάσκετ), η ΕΟΠΕ (βόλει), η ΕΚΟΦ (κολύμβηση), κάνουν άμεσους υπαινιγμούς ενάντια στον Ορφανό και τον κατηγορούν ότι προσπαθεί με αυτόν τον τρόπο να τους οδηγήσει σε παραίτηση και να βάλει δικούς του ανθρώπους στις θέσεις τους. Προς ενίσχυση των επιχειρημάτων τους αναφέρονται και στην κόντρα που φαίνεται πώς υπάρχει ανάμεσα στον Ορφανό και τον γενικό γραμματέα Αθλητισμού Κώστα Κουκοδήμου, ο οποίος, όπως αναφέρεται στο ρεπορτάριο, αρνείται να προσυπογράψει τις περικοπές που αποφάσισε ο Ορφανός, συντασσόμενος εμμέσως πλην σαφώς με τις διοικήσεις των Ομοσπονδιών.

Είναι κοινό μυστικό σε όσους παρακολουθούν τα δρώμενα στον αθλητισμό, ότι μεγαλύτερο ποσοστό από τα χρήματα που διαχειρίζονται οι Ομοσπονδίες πηγάνουν στη βιομηχανία παραγωγής μεταλλίων από τους επαγγελματίες αθλητές. Για τη δημιουργία δηλαδή μιας αθλητικής βιτρίνας και όχι για τη στήριξη της «παραγωγικής» αθλητικής διαδικασίας και την ανάπτυξη του μαζικού αθλητισμού (ας μην ξεχνάμε, άλλωστε, ότι με αφορμή την υπόθεση Κεντέρη - Θάνου οι στήλες των αθλητικών - και όχι μόνο - εφημεριδων γέμισαν με αναλύσεις για τον στρεβλό τρόπο ανάπτυξης του ελληνικού αθλητισμού προκειμένου να πάρουμε όσο το δυνατόν περισσότερα μετάλλια στους Ολυμπιακούς αγώνες). Με δεδομένο λοιπόν ότι τα φράγκα που πέφτουν στην πάτασα αφορούν τον επαγγελματικό αθλητισμό, δηλαδή μια διαδικασία από την οποία κάποιοι βγάζουν κέρδος, είναι απόλυτα φυσιολογικό η μάχη για το ποιος θα διαχειρίζεται τα φράγκα αυτά, για το ποιος δηλαδή θα κρατάει το κουτάλι, να έχει ιδιαίτερη σημασία (αφού, όπως είναι γνωστό τοις πάσι, όποιος έχει το κουτάλι τρώει και το περισσότερο).

Η λαϊκή ρήση «δυο γάιδαροι μαλώνανε σε ξένο αχυρώνα» περι-

γράφει με τον καλύτερο τρόπο την κατάσταση.

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

της Ενωσης και τότε θα μπορέσουμε να βγάλουμε κάποια συμπεράσματα για τις προσποτικές της ομάδας. Αν και το πρώτο δεήμα δεν ήταν ιδιαίτερα θετικό, πιστεύω ότι η ΑΕΚ μπορεί να πετύχει πολύ περισσότερα από αυτά που προσδοκούν οι οπαδοί της.

το χαμήλωμα των τόνων απέναντι στον Ορφανό. Οσο για τον υφυπουργό, οι φήμες οργιάζουν ότι πολύ σύντομα θα είναι απλά και μόνο βουλευτής Θεσσαλονίκης, αφού μέχρι σήμερα μόνο ήττες και ανικανότητα χειρισμού καταστάσεων έχει να επιδείξει.

Πάπιας

ΥΓ: Πολύ ντόρος έγινε για την ενέργεια του Μουράτι να δείξει τ' αρχιδια του στους οπαδούς του ΟΦΗ. Ο Αλβανός ποδοσφαιριστής του Ηρακλή δεν άντεξε τον οχετό από ρατσιστικά συνθήματα που εκτέθησαν εναντίον του ορισμένα φασιστικοί από την έξεδρα των οπαδών του ΟΦΗ και τις βρισές προς την οικογένεια του και τη μητέρα του και κατά την διάρκεια της αλλαγής του και αντέβασε με τον τρόπο που αναφέραμε. Ο ποδοσφαιριστής κινδυνεύει με πολύ μεγάλη ποινή (η οποία μπορεί να φτάσει και εξι μήνες απαγόρευση εισόδου του στους αγωνιστικούς χώρους) από τον αθλητικό δικαστή για δυσφήμηση του αθλήματος. Εδώ βρίσκεται και η μεγάλη υποκρισία. Ο ποδοσφαιριστής δυσφημεί το άθλημα και τιμωρείται, ενώ ταυτόχρονα δεν υπάρχει καμιά ποινή σε βάρος του ΟΦΗ για τη συμπεριφορά των οπαδών του. Κάποιοι μάλιστα έδωσαν και συγχαρητήρια στους παράγοντες της κρητικής ομάδας, που συνδέουσαν μέχρι τα αποδυτήρια τον παίκτη (οι έμπειροι παράγοντες γνωρίζονται πολύ καλά ότι η κατάσταση ήταν έκρυθμη, συνόδευσαν τον παίκτη όχι για να τον προστατεύουν αλλά για να μη μπουν στο γήπεδο οι οπαδοί και τιμωρηθεί η ομάδα τους). Αν πραγματικά ήθελαν οι αρμόδιοι να διαφημίσουν το ποδόσφαιρο και να απονείμουν δικαιοσύνη, θα έπρεπε, πριν τιμωρήσουν τον παίκτη, να τιμωρήσουν τον ΟΦΗ για τη συμπεριφορά των οπαδών του. Άλλωστε - και εδώ έχει σημαντικές ευθύνες ο διαιτητής - ο σημώνας έπρεπε να έχει διακοπεί και να έχουν γίνει συστάσεις να σταματήσουν τα ρατσιστικά συνθήματα και αν αυτό δεν γινόταν, να πηγάνει σε οριστική διακοπή του. Το γεγονός, όμως, ότι ο παίκτης είναι Αλβανός είχε σαν αποτέλεσμα όχι μόνο να μη γίνει τίποτα απ' όλα αυτά, αλλά και να βγει λάδι ο ΟΦΗ. Ας υποθέσουμε ότι δεν υπήρχε στην ενδεκάδα του Ηρακλή ο Μουράτι, για να μπορέσουν να εκτονωθούν τα φασιστικά και οι παίκτες του Ηρακλή χαρακτηρίζονταν «Βουλγαροί», υπάρχει κανένας που να πιστεύει ότι ο διαιτητής θα έδειχνε την ίδια απάθεια;

■ TZIM TZARMOUS

Καφές και τσιγάρα

Επιστροφή του μεγάλου ανεξάρτητου της Αμερικής, με μια ταινία-συρραφή μικρών ιστοριών για δυο "απ'" τα σημαντικότερα πράγματα στη ζωή", τον καφέ και τα τσιγάρα. Με αφετηρία το μακρινό 1986, με την πρώτη από τις βινιέτες βραβευμένη ως καλύτερη μικρού μήκους στις Κάνες το 1993 και με ένα εξαιρετικό καστ μουσικών και θησηποιών να εμφανίζεται στις υπόλοιπες (Ιγκι Ποπ, Τομ Γουέιτς, RZA, White Stripes, Στιβ Μπουσέμι, Κέιτ Μπλάνσετ, Μπιλ Μάρεϊ, Στιβ

Κούγκαν, κ.ά.), ο Τζάρμους εμμένει στο ιδιαίτερο φιλμικό του σύμπαν και διατηρεί με άνεση το θρόνο στο αμερικανικό «εναλλακτικό» σινεμά, χωρίς ωστόσο να επιδιώκει κάτι το καινούριο ή το διαφορετικό από αυτό που συνιθίζει.

Αστρόμαση φωτογραφία, ροκ εν ρολ και φιλοσοφία καφενείου σε 12 αυτοτελείς και κωμικοτραγικές ιστορίες που συνδιαλέγονται. Η Αμερική του περιθώριου αλλά και του σταρ σίτεμ, η Αμερική του καθημερινού παραλόγου, αποτυπώνεται από τον Τζάρμους, μέσα από θεατρικούς διαλόγους για τα πιο ασήμαντα κι επερόκλητα πράγματα, με διάθεση τρυφερή και εξουνχιστική μαζί.

Πάντα, όμως, πάνω από τραπέζια με καφέ και τσιγάρα. Ε.Γ.

■ ΜΑΤΚΛ ΜΑΝ

Η διαδρομή

Ενας επαγγελματίας δολοφόνος επιβιβάζεται σ' ένα ταξί για να υποχρεωθεί να πιει καφέ και να κάπεται τσιγάρο. Πέντε θύματα τον περιμένουν, όμως ο ταξιτζής που τον συνοδεύει θα επιχειρήσει να αποτρέψει τα χειρότερα...

Ο Μάικλ Μαν θα καταφέρει να μετατρέψει την απλοϊκή αυτή ιστορία σε καλογυρισμένο θρίλερ, με ρυθμό, ένταση, καλές ερμηνείες και ατμόσφαιρα, δίνοντας μια ασυνήθιστη εικόνα του Λος Αντζελες. Σίγουρα η ταινία θα τύχει ευνοϊκής υποδοχής από τους οπαδούς του ειδούς.

Πού είναι πια η πχοιότητα (μεγάλε Κινέζο!), πάει και το τσιγάρο, είμαστε τα γαϊδούρια τους, μια ζωή δεμένοι με το κάρο

Διεθνής (αλά «Απολίτιστοι»)

◆ «Το Συνδικάτο είναι για όλους τους οικοδόμους. Το Συνδικάτο δεν είναι όμως όλων των οικοδόμων». (από τον «ΠΑΛΜΟ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ», του Συνδικάτου Οικοδόμων, φ.124). Δηλαδή, Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει;

◆ «Αποκαθηλώστε τους καμεροχαφιέδες» ζητάει σε υπόμνημά της η «Δημοκρατική συσπείρωση για τις λαϊκές ελευθερίες και την αλληλεγγύη» (6 Οκτωβρίου 2004). Και ΛΕΓΕ-ΛΕΓΕ, ΛΕΓΕΛΕΓΕ, ο χριστιανός βαρέθηκα (που έλεγε κι ο αθανάτος Στράτος...).

◆ Οι κάμερες υπάρχουν: HIC SALTUM, HIC RODUS.

◆ Ο κ. Δούκας μας λέει ότι όλα πάνε καλά (επιπλέουμε, δηλαδή), ο κ. Γιακουμάτος ότι «οι άνεργοι πρέπει να μάθουν... φάρμεμα» (μεταφορικά), τελικά να το ρίζουμε στο καράκι για να δούμε άσπρη μέρα ή να περιμένουμε να χιονίσει;

◆ Σύνθετη και δαπανηρή η χορήγηση επιδόματος θέμριασης - με άλλα λόγια άντε πάλι «όλο σπίτι, κρεβάτι και εκκλησία».

◆ «Οι σοροί περίπου 50 Ιρακινών στρατιωτών εντοπίστηκαν σε δρόμο της Μπακούμπα». CITY PRESS, 25-10-2004. Και εις... ανώτερα.

◆ Νέα από το ΦΑΜΕ STORY (3): Οταν τραγουδήθηκε το «εμείς τραγουδάμε για να σμίξουμε τον κόσμο» εννοούσε «εμείς τραγουδάμε για την πάρτη μας και μόνο». Ετσι για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους.

◆ Πανεπιστήμιο στη Λιβα-

Κι ενώ ο χειμώνας ενοσύπτει βαρύς... «Μια ντουφεκιά, δυο ντουφεκιές και μία απεργία, άντε καλά χριστούγεννα και εις άλλα με υγεία...»

δειά (και θάλασσα στα Τρίκαλα!).

◆ Την αντίθεσή του για τον περιορισμό των επιδοτήσεων της Ε.Ε. σε φοιτητικές οργανώσεις εκφράζει ο ευρωβουλευτής της ΝΔ και με ερώτηση του ζητά διευκρινίσεις από την Κομισιόν επί του θέματος. Να, λοιπόν, γιατί έχουν μπλοκάρει τα γρανάζια της ΕΦΕΕ. Λίγο λαδωματάκι θελουν...

◆ Η χρήση του κινητού αυξάνει τις πιθανότητες εμφάνισης δύκου στο κεφάλι. Καλά με τον δύκο, με την μαλάκυνση τίθα γίνει;

◆ «Οικολογικό Νόμπτελ Ειρήνης στην Ουανγκάρι Μαστάι, 64 χρονών, από την Κένυα (η οποία) κλαίγοντας από χαρά φύτεψε ένα δέντρο για να (το) γιορτάσει» («ΜΕΤΡΟ», 11/10/04). Τρολαλά κι όλα καλά. Ομως:

χαμένων ωρών από τις επαναλαμβανόμενες χρόνο με το χρόνο απεργιακές κινητοποιήσεις... Είναι προφανές ότι οι δοτάπανες του κράτους για τη δημόσια εκπαίδευση δεν είναι -όπως δεν ήταν- ανεπαρκείς...». Πάρτην και στο γάμο σου (την κ. Κατ. Στυλιανέα που υπογράφει το άρθρο) να... σου κόψει το κεφάλι. (CITY PRESS, 21/09/04).

«Μέχρι 20% των ιλινών του ΕΣΥ θα εκχωρηθεί στις ασφαλιστικές εταιρίες». (CITY PRESS, 29/09/04). Εκτός του ότι πληρώνουμε, τώρα... ξαναπληρώνουμε. Κατά τα άλλα «πάνω απ' όλα η υγεία».

◆ Δύο τεμάχια έθεσε η Κέρκυρα στον Βάζελο (Πάπια, πες αλεύρι...).

◆ Στο 70% βλέπει την συμμετοχή στην απεργία της ΑΔΕΔΥ η «CITY PRESS» (22/10/04). Εντάξει, υπάρχει πρόβλημα χρονίας... μωρώπισ...

◆ Καλά, είναι που είναι εξευτελιστικά χαμηλή η συμμετοχή στο εκλογικό πανηγύρι των ΗΠΑ (τώρα, δηλαδή, πάω Guantanamo;) τί σκατά αρχίζουν και ψηφίζουν μέρες πριν την επίσημη ημερομηνία;

◆ Ετσι... αγαπάει η United (που ως γνωστόν είναι MIA).

◆ Ανοιχτό το θέμα της ενίσχυσης (ή ενίσκισης); των χαμηλών εισοδημάτων.

◆ Ο Πάχτας ζει! (στο γράμμα και στο πνεύμα νέων «τροπολογιών»).

◆ Τίτλος: «Ανικανοποιίτοι εκπαιδευτικοί». Κείμενο: «Το... ευτύχιμα για τους καθηγητές του δημοσίου σχολείου είναι ότι ουδέποτε μια κυβέρνηση μελέτησε σε βάθος το κόστος της δημόσιας δωρεάν Παιδείας. Μπλα-μπλα-μπλα... Και σε αυτά ας προστεθεί το κόστος των

Βασιλης

◆ Οι χειρότερες μέρες είναι η πολιτική τους - ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Εργοδοσία, Νταβατζήδες - Ο αγώνας μας, καμία ανοχή και υποχώρηση - Να τους σταματήσουμε, να οργανωθούμε - Ενωμένοι εργαζόμενοι - Απεργίες και διαδηλώσεις (ΚΟΕ)

Σε απεργίες και διαδηλώσεις καλεί τους εργαζόμενους η ΚΟΕ. Φαίνεται μάλιστα να έχει βγάλει σοβαρά συμπεράσματα από την κύρια πολιτική δραστηριότητα που είχε τόσα χρόνια. Τότε που προσπαθούσε, όπως όλοι θυμόμαστε, με θαυμασμό είναι αλήθεια, να πραγματοποιήσει το μεγάλο άνερο. Να ενώσει την Αριστερά. Τί κατάλαβε λοιπόν; Οτι πρέπει να ενωθούμε και να αντισταθούμε. Οτι με τις εκλογές δεν γίνεται τίποτα. Να πως το λέει στην προκήρυξη της: «Ο όλος δρόμος είναι να ενωθούμε και να αντισταθούμε. Τώρα, χωρίς καμία ανοχή, χωρίς υποχώρησης! Να θυμηθούμε πως το ασφαλιστικό του Σημήτη δεν το σταμάτησαν κάποιες εκλογές, κάποια επερώτηση στην Βουλή, κάποια κινητοποίηση ενός κόμματος (σ.σ. πολύ τον αριστού δουλεύει η ΚΟΕ - πάντα ενωτική). Το σταμάτησαν οι ενωμένοι εργαζόμενοι που κατέβηκαν στους δρόμους και αποφασιστικά αντιμετώπισαν τους μονόδρομους.»

Μπράβο είπαμε. Κάλιο αργά παρά ποτέ. Εστω και αν αυτό το γενικό... απεργίες και διαδηλώσεις μοιάζει σαν οδηγίες προς ναυπιλομένους. Εστω και αν δεν απαντάει σ' αυτά που σκέπτονται σήμερα οι εργαζόμενοι. Διαβάσαμε όμως λόγιο παρακάτω. Διαβάστε το και εσείς: «Με λίγα λόγια ένα πρώτο βήμα που 'χουμε να κάνουμε είναι να απαιτήσουμε απ' αυτούς που θα 'πρεπε να οργανώσουν τον αγώνα να μη σιωπούν! Να μπούμε σε συνεδριάσεις σε δήμους και σωματεία και να τους βάλουμε ορθά κοφτά το καθήκον να στηρίξουν αγωνιστικές πρωτοβουλίες». Τώρα καταλάβαμε. Ας ειδοποιήσουμε λοιπόν δύσους έρουμε, να μάθουν ημερομηνίες και ώρες συνεδριάσεων δήμων, σωματείων, εργατικών κέντρων κ.λπ. Να το πούμε στην ΚΟΕ, να πάει να τους κάνει να μη... σιωπούν. Να πώς γίνονται οι διαδηλώσεις και οι απεργίες. Οχι πατζούμε.

◆ Ενάντια στον προϋπολογισμό της λιτότητας και των περικοπών απεργίες-διαδηλώσεις-καταλήψεις (ΔΕΑ)

Ναι και η νεολαία του Συνασπισμού. Και αυτή στο δρόμο του ογώνα. Και μάλιστα πιο δυναμικά από την πρώην... συντρόφισσά της, την ΚΟΕ. Προτένει και καταλήψεις. Στην κατάληψη στην Πρυτανεία βέβαια δεν τη συναντήσαμε. Γιατί, πέρα από όλα τ' άλλα, γράφανε οι καταληψίες στους τοίχους με στρέιτι. Απαράδεκτο, αναποτελεσματικό. Επρεπε να φουσκώσουν μπαλόνια και να τα βάλουν γύρω-γύρω στην Πρυτανεία. Γιατί ο αγώνας πρέπει να είναι πολιτισμένος και να συστερώνει τις μάζες. Να μην τις διώχνει. Τόσα πρόγραμματα μάθανε στο Συνασπισμό. Οπως έμαθε και η ΚΟΕ.

◆ Διεθνιστική αλληλεγγύη για Κούβα-Παλαιστίνη-Βιετνάμ-Β. Κορέα - Συγκέντρωση στο Σπόρτινγκ (ΠΑΜΕ)

Ξέρω, σας έρχεται λίγο βαριά η Β. Κορέα με κείνον τον αυτοκράτορα, όπως τον λένε τελος πάντων. Άλλα η απορία είναι γιατί δεν υπάρχει Ιράκ. Αφού το ΚΚΕ υποστηρίζει την αντίσταση, παρότι οι μορφές πάλης είναι ολίγον προβοκατόρικες. Γιατί απουσιάζει το Ιράκ, σπάζαμε το κεφάλι μας. Απλό σύντροφοι. Ομιλητή δεν βρήκαν. Πού να τον βρουν άλλωστε, στους δικούς τους που μπήκαν στην πρώτη κυβέρνηση των δωσλογών; Πού να τον βρουν;

■ ΜΑΤΚΑ ΜΑΓΕΡ

Ενα σπίτι στο τέλος του κόσμου

Στη δεκαετία του 1980, δύο παιδικοί φίλοι ξανασυναντιύουνται στη Νέα Υόρκη. Ο ένας συγκατοικεί με μια μεγαλύτερη του γυναίκα. Οι τρεις θ' αποτελέσουν ένα ανορθόδοξο ερωτικό τρίγωνο που θα καταλήξει σε κάτι περισσότερο: μια οικογένεια.

Η ταινία αποτελεί ένα σχόλιο πάνω στις σύγχρονες σχέσεις, ανατρέποντας τα στερεότυπα και υπογραμμίζοντας ότι για μια αληθινή οικογένεια ορκούν σχέσεις ειλικρίνειας και ογκότης. Οι Κόλιν Φαρέλ (θα τον δούμε στο μέλλον να υποδύεται τον

Μέγια Αλέξανδρο), Ρόμπιν Ράιτ Πεν, Ντάλας Ρόμπερτς και Σίσι Σπέισεκ ερμηνεύουν τους βασικούς ρόλους, ενώ ο Μάικλ Μόντερ είναι γνωστός ως θεατρικός σκηνοθέτης.

ΥΓ: Ζητούμε συγνώμη, γιατί από δικό μας λάθος δεν υπήρξε την προηγούμενη εβδομάδα αναφορά στην ταινία του Νίλς Μιούλερ «Η δολοφονία του Ρίτσαρντ Νίξον». Πρόκειται για μια άλλη, όχι καλύτερη, εκδοχή της «Ξεχωριστής μέρας» του Τζόελ Σουμάχερ

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι η μόνιμη αύξηση των ρόλων του «κακού» και ο Αλογοσκούφης το ρόλο του «καλού». Θα ήταν λειψή, όμως, μια τέτοια προσέγγιση. Το σωστό είναι να πούμε ότι η Κομισιόν μιλά απτροκάλυπτα, με τη συγχή γλώσσα των τεχνοκρατών του καπιταλισμού, ενώ ο Αλογοσκούφης μιλά πολιτικά, επειδή φοβάται το πολιτικό κόστος που θα εισπράξει η κυβέρνηση, η οποία δεν περνάει και τις καλύτερες μέρες της, καθώς τα προβλήματα καταπλακώνουν τον κόσμο της δουλειάς και αυτή δεν υλοποιεί ούτε μέρος των προεκλογικών υπεσχημένων.

Παρουσιάζοντας τη φινοπωρινή έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με τις προβλέψεις για την πορεία της οικονομίας στις χώρες της ευρωζώνης και αναφέρομενος στο κεφάλαιο που ακορά την ελληνική οικονομία, ο αρμό-

◆ Το δημοσιονομικό έλλειμμα (σήμερα 5,5%) το 2005 θα μειωθεί στο 3,6% ως ποσοστό του ΑΕΠ και το 2006 στο 3%. Θυμίζουμε ότι στο προσχέδιο προϋπολογισμού ο Αλογοσκούφης προβλέπει μείωση του έλλειμματος στο 2,8% για το 2005 (τρέχει δηλαδή τουλάχιστον μια διετία μπροστά!).

◆ Το δημόσιο χρέος θα διαμορφωθεί φέτος στο 112,2% του ΑΕΠ, το 2005 στο 111,9% και το 2006 στο 110,2%.

◆ Ο πληθωρισμός εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στο 3% την τρέχουσα χρονιά και στο 2,9% το 2005 και το 2006.

◆ Η ανεργία θα αυξηθεί από 8,5% το 2004 σε 9% το 2005 (φράνται πως χρησιμοποιούν ακόμα τα παλιά «κωμοδισμένα» στοιχεία, αφού με τα νέα στοιχεία το πρώτο τρίμηνο του 2004 η ανεργία έχει φτάσει το 11,4%).

◆ Το ΑΕΠ θα αυξηθεί το 2004 κατά 3,8%, ενώ το 2005 και το 2006 σε ρυθμός ανόδου

διετία 2004-2005, όπως καθορίζονται από τη διετή Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, μπορεί να επηρεάσουν δυσμενώς την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας.

Με βάση αυτές τις εκτιμήσεις, λοιπόν, η Κομισιόν θεωρεί ότι ο κρατικός προϋπολογισμός του 2005 στηρίζεται σε ένα «μάλλον αισιόδοξο μακροοικονομικό σενάριο». Θεωρεί ότι η δημοσιονομική προσαρμογή που έχει εξαγγείλει η κυβέρνηση είναι μεν σημαντική, αλλά ανεπαρκής, και προτείνει «ένα πιο ρεαλιστικό σενάριο», που περιλαμβάνει τις εκτιμήσεις που παραθέτουμε παραπάνω και την απαίτηση για πρόσθετα μέτρα.

Η κατεύθυνση αυτών των πρόσθετων μέτρων είναι πλέον σαφής: μείωση των πρωτογενών δαπανών του κρατικού προϋπολογισμού, ήτοι των δαπανών για μισθούς, συντάξεις και κοινωνική πο-

βριξεις και όταν δεν τα καταφέρνουν οι τεχνοκράτες της Κομισιόν έρχονται και τους τραβάνε το αυτή. Γιατί πλέον διαθέτουν και τη θεσμική ισχύ να πάρουν μέτρα κατά των κυβερνήσεων, με επιβολή προστίμων, παραπομπή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο κ.λπ.

Αυτά τα ξέρει πολύ καλά ο Αλογοσκούφης, γι' αυτό και προτίμησε να μην κάνει κάνει σχόλιο ο ίδιος, αλλά να μοιράσει μέσω του γραφείου τύπου «δήλωση του υπουργείου» (πρώτη φορά βλέπουμε να κάνει δήλωση ένα απρόσωπο όργανο, όπως είναι το υπουργείο), που έλεγε ότι η κυβέρνηση εμμένει στις δικές της εκτιμήσεις και στους στόχους του προσχέδιου του προϋπολογισμού (παραπέταση ολόκληρη στη σελίδα 3). Ομως, ο ασυγκράτητος υφυπουργός Δούκας, που ως τεχνοκράτης σκέφτεται με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που σκέπτονται τα στελέχη της Κο-

Πρόσθετα αντιλαϊκά μέτρα απαιτεί η Κομισιόν

διος επίτροπος Χ. Αλμούνια υπήρξε σαφής: «Έχουμε ζητήσει από τις ελληνικές αρχές να μας παρουσιάσουν νέα μέτρα για την προσαρμογή και τη μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος».

Αυτό το «έχουμε ζητήσει» είναι σαφέστατο. Δεν αφήνει στη δυνητική ευχέρεια της κυβέρνησης Καραμανλή τους όποιους χειρισμούς, αλλά απαιτεί λίστα πρόσθετων μέτρων και μάλιστα με καθόλου κομψό τρόπο (δεν τα συνηθίζουν κάπιτα τέτοια οι τεχνοκράτες των Βριξειών, ειδικά όταν απευθύνονται σε κυβερνήσεις των «παριών» της Ευρωπαίωσης).

Τί κατεύθυνση θα έχουν αυτά τα μέτρα; Αυτή είναι αυτονόητη, αλλά για τους δύσπιστους θα προσπαθήσουμε να την καταδείξουμε μέσα από το ίδιο το περιεχόμενο της έκθεσης της Κομισιόν.

Το βασικό συμπέρασμα της έκθεσης για την ελληνική οικονομία είναι πως οι προβλέψεις της κυβέρνησης και του μαθητευόμενου μάγου Αλογοσκούφη είναι για τα πανηγύρια. Κατά την Κομισιόν:

θα υποχωρήσει στο 3,3%. Θυμίζουμε ξανά, ότι η κυβέρνηση προβλέπει για το 2005 ρυθμό ανόδου 3,9% (οι προβλέψεις γενικώς δεν κοστίζουν τίποτα, γιατί ελόχιστοι ασχολούνται μ' αυτές όταν φτάνει η ώρα του απολογισμού).

Το μεγάλο ενδιαφέρον, όμως, βρίσκεται στις εκτιμήσεις της Κομισιόν για τα αίτια που τροκαρούν τα δημοσιονομικά προβλήματα του ελληνικού καπιταλισμού. Ενώ, λοιπόν, η δημοσιονομική απογραφή, που έγινε υπό την επίβλεψη της Γιούροστατ, εντοπίζει ως βασική αιτία των δημοσιονομικών ελλείμματων τις ιδιαίτερα ψηλές στρατιωτικές δαπάνες, η Κομισιόν εκτιμά ότι μόνο δευτερεύοντας τα ψηλά ελλείμματα οφείλονται στις έκτακτες ολυμπιακές δαπάνες, ενώ κυρίως οφείλονται στον αναποτελεσματικό έλεγχο των πρωτογενών δαπανών του κρατικού προϋπολογισμού (μισθοί, συντάξεις, κοινωνικές δαπάνες).

Ακόμη, η Κομισιόν εκτιμά ότι οι μισθολογικές αυξήσεις στον ιδιωτικό τομέα για τη

λιτική, Και ακόμη, παραπέρα καθήλωση των μισθών στον ιδιωτικό τομέα, για λόγους ανταγωνιστικότητας του ελληνικού καπιταλισμού (σχετίζεται άμεσα με το ΑΕΠ).

Γιατί άραγε κάνει αυτές τις προβλέψεις και εγείρει αυτές τις απαιτήσεις η Κομισιόν; Μήπως γιατί διακατέχεται από κάποια έμφυτη κακία; Νομίζουμε πως τέτοιες ηθικολογικές προσεγγίσεις ανήκουν σε ένα πολύ μακρινό παρελθόν. Οι υπηρεσίες της Κομισιόν μελετούν την κατάσταση με ψυχρό τεχνοκρατικό μάτι και δείχνουν απόλυτη αδιαφορία για τις πολιτικές ανάγκες των κυβερνήσεων. Ενεργώντας σαν μαντρόσκυλα του καπιταλισμού οι τεχνοκράτες των Βριξειών προτείνουν τα μέτρα εκείνα που θα εξασφαλίσουν τη δημοσιονομική σταθερότητα στη ζώνη του ευρώ και θα επιτρέψουν στον ευρωπαϊκό καπιταλισμό να ενισχύσει τη θέση του στον παγκόσμιο ανταγωνισμό. Οι κυβερνήσεις έχουν την πολιτική ευθύνη της εξειδίκευσης των βασικών κατευθύνσεων που δίνουν οι

μισθών, πήρε οβάρνα τα ραδιόφωνα την επομένη και άρχισε να λέει πως τα πρόγραματα είναι ζόρικα και πως θα είναι πολύ δύσκολο να υλοποιηθούν οι στόχοι του προϋπολογισμού. Ουσιαστικά, επιβεβαίωσε σε όλα τα σημεία τις εκτιμήσεις της Κομισιόν, ασκώντας από τα δεξιά αντιπολίτευση στον υπουργό του.

Τί σημαίνουν όλα τούτα; Σημαίνουν πως και το προσχέδιο και το τελικό σχέδιο προϋπολογισμού, που θα δημποσιεύεται σε λίγες μέρες, δεν θα αποδίδουν την πραγματικότητα. Η κυβέρνηση πάει ψάχνοντας, επειδή ακόμα δεν έχει αποφασίσει αν θα πάει σε εκλογές την άνοιξη ή δεν γνωρίζει αν θα της προκύψουν εκλογές παρά τη θέλησή της. Οταν παρακαμφεί ο κάβος της προεδρικής εκλογής, θα ανάψει το πράσινο φως για ένα μπαράζ πρόσθετων αντιλαϊκών μέτρων. Ισως τότε λήξει και η θητεία του Αλογοσκούφη, αλλά αυτό δεν ενδιαφέρει.

Κομβικό ζήτημα

Ο μεγαλύτερος κίνδυνος, μετά τη λίξη της απεργίας πείνας των πολιτικών κρατούμενων, είναι αυτή η υπόθεση να πέσει στη λίθη. Να κλείσει το θέμα με την αφαίρεση του κλουβιού πάνω από το χώρο προαυλισμού και να παραμείνει άθικτο το ειδικό καθεστώς κράτησης. Εχει, λοιπόν, ιδιαίτερη σημασία να εμμείνουμε σ' αυτό που στο προηγούμενο φύλλο της π «Κ» ονόμασε κεφαλαιοποίηση των κερδών απ' αυτή την καμπάνια, δύναμη πης οποίας αποτέλεσε η απεργία πείνας (ιδιαίτερα η αποφασιστική και γεμάτη αυταπάρνηση στάση του Δ. Κουφοντίνα) και βοηθητικό παράγοντα πη δράση του κινήματος αλληλεγγύης.

Ας μου επιτραπεί να σημειώσω ότι στόχος αυτής της κεφαλαιοποίησης δεν πρέπει να είναι μόνο, ούτε κυρίως το ειδικό καθεστώς κράτησης, αλλά το γενικότερο ζήτημα που θέτει η ύπαρξη πολιτικών κρατούμενων με αυτή την ιδιότητα, για πρώτη φορά στη μεταπολίτευση (ως γνωστόν, έως τώρα, οι πολιτικοί κρατούμενοι είχαν σχετικά σύντομα περάσματα από τις φυλακές, με εξαίρεση -αν δεν κάνουμε λάθος- μόνο τον Κυριάκο Μαζοκόπο).

Η ίδια η έννοια του πολιτικού κρατούμενου θέτει ένα μείζον πρόβλημα: σε ένα πολιτικό και κοινωνικό φαινόμενο, όπως ήταν πη δράση των ένοπλων οργανώσεων στην περίοδο της μεταπολίτευσης, πρέπει να δοθεί πολιτική λύση. Οπως ακριβώς δόθηκε για τους πολιτικούς κρατούμενους (φυλακισμένους και εξόριστους) της περιόδου του εμφύλιου.

Για να δοθεί, όμως, πολιτική λύση, πρέπει να τους αναγνωριστεί η ιδιότητα του πολιτικού κρατούμενου, κάτι σ